

«Σφιγξ των Παγών» εδημοσιεύθη εις τόν τόμον της Διαπλάσεως του 1898, ο οποίος τιμάται ρ. 3,50. Π. Δραγ. (εις την Σελίδα Συνεργασίας συμμετέχουν μόνον οι έχοντες φεοδώνονν επίσημο συνδρομηταί.) Τρομοσβύτων «Αστέρι (αί παραγγέλαι πρότιν νά συνοδεύονται απαραίτητως από τό αντίστοιχόν, διότι δέν εύκαιρόν νά κρατῶ λογαριασμούς.) Μαγαρένο Λουλουδάκι (εύχομαι παραστικά ὁ περί οὐ ἔρωται εἶνε ἀγοραστής.) Ἄγγελον τοῦ Πόνου (αί παραγγέλαι σου ἐξετελέσθησαν ἀπάσαι τήν ἀδελφήν σου.) Ἀτρόμητον Λεωνίδα (ἔχει καλῶς.) Αἰγίον (ἄραία ἡ ἐπιστολή σου ἰδὲ τί λέγει παραπάνω πρὸς τόν Γαλαξίαν.) Κορυθαλόλον. Ἐπιτορα (ἔχει καλῶς.) Ἀλέξανδρον Μαυροζορδάνου, κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τήν 3 Αὐγούστου, θάπανηθῶ εἰς τό προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταί: ἔξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς μέχρι τῆς 24 Αὐγούστου ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ μέχρι τῆς 18 Σεπτεμβρίου.

Γ' Ὁ χάρις τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὅμοιου δὲν νά γράφωσι τὰς λύσεις τῶν αἰ διαγωνιζόμενοι πολεῖται ἐν τῷ Πρωτοῦ μας εἰς φακέλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 30 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.]

Νέος Διαγωνισμὸς Δύσεων

[Κατὰ τὰ προκηρυχθέντα εἰς τό προηγούμενον φυλλάδιον, ἀπὸ σήμερον ἀρχίζει ὁ νέος 122ος Διαγωνισμὸς τῶν Δύσεων.]

367. Λεξιγραφίος

Ἐν ζῶν τρακτικῶν
Με κατὶ ἀνθῆ ἔβαλα,
Κ' εἰς γῶραν τῆς Μικρᾶς
Ἀσίας τὰ μετέβαλα.

368. Συλλαβόγραφος

Σύμφωνον, φθόγγον μουσικῶν
Μ' ἀντανύμιαν ἐνόων,
Καὶ ζῶν μυθολογικῶν
Ἀμέσως φανερόων.

369. Στοιχειόγραφος

Εἶμαι ζῶν κερασφόρον,
Κι' ὁ λαίμαρξ μου ἄν κοπή,
Ποταμὸς ὄχι μέγας
Τῆς Εὐρώπης θά φανῆ.

370. Μοσαϊκῶν

Ὁ οὐρανός, ἡ θάλασσα,
Ἡ λήμη ἢ σαραγδίνη,
Οἱ ῥυάκες, οἱ χεῖμαρροι
Κ' ἡ δάμπουσα σελήνη,
Ἄν κατὰ πύχην ἀπὸ ἐν
Σοὶ δώσωσι στοιχεῖον,
Νά σχηματίσης δύνασαι
Θεὸν τῶν Αἰγυπτίων.

371. Ἀσκήθ

Νάντικασταθοῦν οἱ ἀστερισκοὶ διὰ γραμμάτων οὕτως ὥστε νά αναγινώσκονται: καθέτως πλάγως, ὀριζοντίως κρᾶτος εὐρωπαϊκόν, διαγωνίως δὲ ἄλλο κρᾶτος εὐρωπαϊκόν καὶ μεγάλη ἔκτασις τῆς ὑδρογενίου σφαιράς.

372-373. Παιγνια

1.—Νά παραστήθῃ ὁ ἀριθμὸς 34 δι' ὀκτὼ μονάδων.
2.—Ποῖα λέξις σχηματίζεται ἐάν ἐνοθεῖν τὸν δόν, τὸ ζόν, τὸ λόν, καὶ τὸ θον στοιχεῖον τοῦ ἀλφάβητου.

374. Κρυπτογραφικῶν
1 2 3 4 5 6 7 8 5 = Ἦρος τῆς Ἐπαναστάσεως
2 5 6 8 = Ἄυλον καὶ μέγα.
3 1 2 1 5 8 = Ἀργαῖος Βασιλεὺς.
4 5 3 5 2 = Ἄνθος.
5 8 7 5 6 2 = Μέρος τοῦ σώματος.
6 3 4 1 = Ἴησος.
7 1 6 4 5 8 = Ζεῖον.
8 1 7 6 4 5 8 = Ἀκόλουθος θεοῦ.

Ἐστ. ἀπὸ τὴν Μπαρουντοκαπινομένην Ὑπανόλυσην

375. Τριπλή Ἀκροστιχίς
Τὰ μὲν ἀρχικά τῶν κάτωθι ζητούμενων λέξεων ἀποτελοῦν θεᾶν, τὰ δεύτερα νῆσον τοῦ Αἰγαίου καὶ τὰ τρίτα Μοῦσαν:
1, Ἐπίθετον, 2, Μέρος τῆς οἰκίας, 3, Ἦρος ἡμίθεος, 4, Ἄνεμος, 5, Ποταμὸς.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Σημαιοφόρου Ἑλληνοσ

376. Μικτὸν

δρς - εουη - ας - αη - ἔλτ

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ρήγα Φεραίου

377. Γρίφος

Ἐκεῖ εὐ πα πα πα εὐ τύχη

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Γυμνασίου Ἰωαννίνων

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 26

260. Ἀηδὼν (ἄει, δῶν).— 261. Κιθάρα-κινάρα.— 262. Τέως-ὄστε.

Κ Η Ρ 264. ΚΑΒΙΤΟΣ (λίτος, ἔλος, ἴλος, τίτος, ὄσιος, σίτος).—

263. Ε Ρ Ω 265. Φύλαττε τὰς δέκα ἐντολάς.— 266.

Ρ Α Τ ΠΡΟΚΛΗΣ 267. ΧΕ-ΟΨ-ΑΡΜΑ (ΧΑΙ-

Ε Δ Υ ΕΛΥ ΚΩΤΑΣ (ΝΕΚΟΣ ΤΑΣ...)

Α Η Ρ Α ΤΑΣ...)

268. Ἀργὸς μὴ ἔσθι μὴ δ' ἐν πλουτῆς.— 269. Οὐδείς σιγήσας μετενόησεν (οὐδ' εἰς σὺ-γ' εἰς ἄς-μετ' ἐν-ω εἰς ἐν.)

370. Μοσαϊκῶν

Ὁ οὐρανός, ἡ θάλασσα, Ἡ λήμη ἢ σαραγδίνη, Οἱ ῥυάκες, οἱ χεῖμαρροι Κ' ἡ δάμπουσα σελήνη, Ἄν κατὰ πύχην ἀπὸ ἐν Σοὶ δώσωσι στοιχεῖον, Νά σχηματίσης δύνασαι Θεὸν τῶν Αἰγυπτίων.

371. Ἀσκήθ

Νάντικασταθοῦν οἱ ἀστερισκοὶ διὰ γραμμάτων οὕτως ὥστε νά αναγινώσκονται: καθέτως πλάγως, ὀριζοντίως κρᾶτος εὐρωπαϊκόν, διαγωνίως δὲ ἄλλο κρᾶτος εὐρωπαϊκόν καὶ μεγάλη ἔκτασις τῆς ὑδρογενίου σφαιράς.

372-373. Παιγνια

1.—Νά παραστήθῃ ὁ ἀριθμὸς 34 δι' ὀκτὼ μονάδων.

2.—Ποῖα λέξις σχηματίζεται ἐάν ἐνοθεῖν τὸν δόν, τὸ ζόν, τὸ λόν, καὶ τὸ θον στοιχεῖον τοῦ ἀλφάβητου.

374. Κρυπτογραφικῶν

1 2 3 4 5 6 7 8 5 = Ἦρος τῆς Ἐπαναστάσεως

2 5 6 8 = Ἄυλον καὶ μέγα.

3 1 2 1 5 8 = Ἀργαῖος Βασιλεὺς.

4 5 3 5 2 = Ἄνθος.

5 8 7 5 6 2 = Μέρος τοῦ σώματος.

6 3 4 1 = Ἴησος.

7 1 6 4 5 8 = Ζεῖον.

8 1 7 6 4 5 8 = Ἀκόλουθος θεοῦ.

375. Τριπλή Ἀκροστιχίς

Τὰ μὲν ἀρχικά τῶν κάτωθι ζητούμενων λέξεων ἀποτελοῦν θεᾶν, τὰ δεύτερα νῆσον τοῦ Αἰγαίου καὶ τὰ τρίτα Μοῦσαν:

1, Ἐπίθετον, 2, Μέρος τῆς οἰκίας, 3, Ἦρος ἡμίθεος, 4, Ἄνεμος, 5, Ποταμὸς.

376. Μικτὸν

δρς - εουη - ας - αη - ἔλτ

377. Γρίφος

Ἐκεῖ εὐ πα πα πα εὐ τύχη

378. Ἐπιτορα

Ἐπιτορα (ἔχει καλῶς.)

379. Αἰγίον

Αἰγίον (ἄραία ἡ ἐπιστολή σου ἰδὲ τί λέγει παραπάνω πρὸς τόν Γαλαξίαν.)

380. Κορυθαλόλον

Κορυθαλόλον.

381. Ἀλέξανδρον Μαυροζορδάνου

Ἀλέξανδρον Μαυροζορδάνου, κτλ.

382. Ἄγγελον τοῦ Πόνου

Ἄγγελον τοῦ Πόνου (αἱ παραγγέλαι σου ἐξετελέσθησαν ἀπάσαι τήν ἀδελφήν σου.)

383. Ἀτρόμητον Λεωνίδα

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ
Σύλλογος «Ἠώς».—Πρόεδρος: Κυριατ-
ζουσα Κωνσταντίνου. Κληρούσεις δώρων
(Γ', 50) α'. 15,7.—β'. 17,9. Συνδρομὴ τρια-
κοντάλεπτος Poste-Restante, Πειραιᾶ.
(Γ', 131)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ
ΟΙ ΛΥΤΑΙ
ΤΟΥ ΠΑΙΓΝΙΟΥ ΤΟΥ 34 ΦΥΛΛΟΥ
[Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελίδα 297]

ΑΘΗΝΩΝ: Μαρίνα Γ. Βλαδιμήρου, Δημ. Γ. Παπα-
νάς, Παναγ. Γ. Τζενιτῆς, Νικ. Σ. Αποστολάκης,
Ναυσικά Κοζάνη, Πέτρο Ζήσης, Ἀλ. Β. Σπυριδάκης,
ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Καλλιόπη Κακούκου, Γ. Καλαμά-
κης, Α. Σ. Σαμαράς, Εὐφροσύνη Α. Παντοῦδου (33),
Γ. Ε. Μπαλκίτζης, Εὐάγ. Σ. Σουλκίς

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΑΓΡΙΝΙΟΥ: Ἰουλίνα Α. Παναγοπούλου.

ΑΚΡΑΤΑΣ: Α. Κυριακοπούλου (33)

ΣΑΚΥΝΟΥ: Τάκης Μπαρδατόπουλος.

ΚΑΛΑΜΩΝ: Ἀρ. Θ. Κοντογιάννης, Π. Δραγῆνας, (33, 34).

ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΥ: Νικόλ. Θ. Αἰψας.

ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Μαρτίνος Κωνσταντίνου. Συνδ. Κω-
σταλέτης.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ: Γε. Γιαννιούλας.

ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Μιχ. Α. Τρίκας (33, 34). Φρ. Γ. Ἰωάννου.

ΔΑΓΚΑΔΙΩΝ: Α. Κωνσταντινίδης.

ΔΑΜΙΑΣ: Ἐννα Γ. Χαγαλάκη.

ΔΕΒΑΣΕΙΑΣ: Φρ. Γ. Κόλλιας, Σ. Γ. Κόλλιας.

ΝΑΥΠΛΙΟΥ: Κλ. Γ. Κοκοσιδής, Ἄννα Μ. Χαδινούδου.

ΝΕΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ: Ν. Πετροπούλου.

ΠΑΤΡΩΝ: Ἰο. Σ. Σαφράνης, Κάκη Ἀγύλου (33), Ἰωάν. Α. Παπαδανιλοπούλου.

ΠΥΡΡΟΥ: Εὐφροσύνη Χ. Νικολτοπούλου.

ΣΠΑΡΤΗΣ: Ἰαν. Γ. Σαματάκης, Γ. Π. Κα-
πετανάκης, Ἰαν. Βαμβακούρης Α. Γ. Βαλασάκης.

ΣΠΕΡΧΕΙΑΔΟΣ: Χ. Χριστοφόρου.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ: Δημ. Λυκάκης, Ἐλπίς Βλάση.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΕΩΣ: Α. Ριζός (32).

ΔΕΛΦΕΓΑΤΩΝ: Κων. Θ. Παπανικολάου (32)

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Γ. Γ. Βηρόκος (33).

ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ: Εὐφροσύνη Π. Ἀν-
τωνιάδου, Κλ. Ν. Μανωλάτος.

ΟΔΗΣΣΟΥ: Ἀνδρονίκη Τσορογιά (33), Μαρία Κλαῖβα.

ΠΕΣΣΕΥΤΗΣ (Ρωσσίας): Ἄννα Σ. Μαγα-
πούτη (32).

ΠΟΡΤ. ΣΑ. Γ. Δ. Σταθός Λούκας.

ΡΕΘΥΜΝΟΥ: Δημ. Μισοδής, Φιλελέθρον Πνεῦμα.

ΣΜΥΡΝΗΣ: Π. Ν. Παντελίδης, Θάλεια Παπά-
ζογλου.

ΧΙΛΗΣ: Σ. Μανωλίδης (32, 32).

ΧΙΟΥ: Πέτρο Αποστόλης, Μαρία Ε. Πλιτιά.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τὸν εὐχρόνον ὁδὸν τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα ἐπιθῆ-
σαν εἰς τὴν Κληροῦδα καὶ ἐκλήρωσαν κατὰ σειράν
οἱ ἔξῃ δυν' ΔΗΜ. ΜΙΑΟΥΛΗΣ ἐν Ρεθύμνῳ καὶ
Π. ΔΡΑΓΩΝΑΣ ἐν Καλαμῆς καὶ ὁ μὲν πρῶτος
ἐνεγράφη δι' ἑξ' ἡμέρας, ὁ δὲ ἄλλος διὰ μίαν ἡ-
μέραν.

Πιστῶδων λεπτὰ 10 διὰ τὴν προσεχῆ Διαγωνισμὸν.
Οἱ ἀποστέλλαντες ἄνευ δεκαλεπτοῦ τὴν λύσιν δὲν
ἀναφέρονται, οὗτοι οἱ ἀποστέλλαντες πένταλεπτον ἀντὶ
δεκαλεπτοῦ (Ἐπαρτυροῦσιν 10 παρὰ ἰσοδυναμῆς μὲ
5 λεπτά ὅσοι διὰ 10 λεπτά χρειάζεται γαρματι-
σμοῦν 20 παρὰς).

ΔΑΡΥΓΓΟ-ΩΤΟΛΟΓΟΣ ΙΑΤΡΟΣ
ΜΙΧ. Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Πλατεία Ὀμονοίας
Ὀδὸς Δώρου 8α
Ὁραὶ ἐπισκέψεων 10—12 καὶ 3—5

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ
Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας φρ. τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικῶν περιοδικῶν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασὸν εἰς τὴν γῶραν ἡμῶν ὀφειστικῶν καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως φρ. ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

<p>ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ</p> <p>Ἐσωτερικῶς: Ἐτησίαν φρ. 8,— Ἐξάμηνος. . . > 4,50 Τρίμηνος. . . > 2,50</p> <p>Ἐξωτερικῶς: Ἐτησίαν φρ. 10,— Ἐξάμηνος > > 5,50 Τρίμηνος > > 3,—</p> <p>Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἰσάτου μηνός</p>	<p>ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ</p> <p>ΙΑΡΥΘΗ Τῆ, 1879</p> <p>ΔΙΕΤΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ</p> <p>Περίοδος Β'.—Τόμος 17ος</p> <p>Ἐν Ἀθήναις, 14 Αὐγούστου 1910</p>	<p>ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ</p> <p>Ἐσωτερικῶς λελ. 20. Ἐξωτερικῶς φρ. 20. 0,20</p> <p>Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμᾶνται ἕκαστον λελ. 25 (φρ. 0,25).</p> <p>ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ</p> <p>Ὀδὸς Εὐρυπιδίου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρθάνειον</p> <p>Ἐτος 32ον.—Ἀριθ. 37</p>
--	---	---

Ο ΠΑΡΕΙΣΑΚΤΟΣ ΔΙΗΓΗΜΑ

Τὴν ἐπομένην διηγήσιν μοῦ ἔκαμε μίαν ἀπὸ αὐτὰς τὰς ἡμέρας κάποιος φίλος μου, μέλος ἄλλοτε τῆς Ἐταιρείας πρὸς προστασίαν τῶν Ζώων. Τὴν γράφω σχεδὸν αὐτολεξεί καὶ τὴν δημοσιεύω ἐδῶ μετὰ τὴν ἰδέαν ὅτι εἰμπορεῖ νά σᾶς κάμῃ ὄχι μόνον νά διασκεδάσετε ὀλίγον, ἀλλὰ καὶ νά σκευθῆτε ὅτι κάποτε εἶνε ὑπερβολικὴ καὶ ἀδικος ἡ πρὸς τὰ ζῶα σκληρότης μας.

Ἐποφῆ ἀργήσα νά κοιμηθῶ, διότι στὸ σπίτι μᾶς ἔκαμεν ἄνω-κάτω ἕνας πελώριος ποντικός. Φαίνεται, ὅτι εἶχεν εἰσελθῆ ἀπὸ τὸ παράθυρον, ἐξαναγκασθεὶς ἀπὸ τὴν πείναν νά περιπατήσῃ εἰς κεραμίδια, ὑδρορροὰς καὶ γεισώματα προσώπων ὡς γάτα. Τὸ παράθυρον τοῦ κοιτῶνός μας, εἰς τὸ τρίτον πάτωμα, ἦτο μισοανοικτόν, καὶ τὸ ὑάλινον παραθυρόφυλλον ἦτο στηριγμένον πρὸ χεῖρως μ' ἕνα μεγάλο βελούδιον μαξιλάρι καρφιστῶν, παραγεμισμένον μετὰ πίτουρα. Ἀπὸ πρῶτον ἔπεσε θῦμα τῆς βουλιμίας τοῦ παρεϊσάκτου. Κατεξέσχισε τὸ βελούδιον καὶ ἤρχισε νά καταβροχθίζῃ τὰ πίτουρα. Ἄλλ' εἶτε διότι κάποιος κρότος τὸν δέικοψεν, εἶτε διότι εἶχεν ἀνάγκην οὐσιαστικώτερας τροφῆς, εἰσῆλθεν εἰς τὸ συνεχόμενον δωμάτιον, ὅπου ἐκοιμάτο ἡ θεία μου, καὶ τῆς ἐδάγκασεν ὀλίγον τὸν ἄγκωνα.

Ἐξῆπνησεν ἐκείνη, ἀνεκραύγασεν ἔντρομος, καὶ ὁ ποντικός, ἔντρομος ἐπίσης, ἔσπευσε νά τρυπώσῃ ὀπίσω ἀπὸ τὴν δουλάπαν. Ἄλλ' ἐννοεῖται, ὅτι ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης, ἡ θεία ἦτο ἀδύνατον

νά ἡσυχάσῃ. Ἀνεκάθησεν ἐπὶ τῆς κλίνης τῆς, καὶ ὀπλισμένη μ' ἕνα παπούτσι, παρεμύνευε τὸν ἐχθρόν... Δὲν ἄργησε τῶντι νά ἐξέλθῃ ἀπὸ τὴν κρύπτην του καὶ νά προχωρήσῃ πρὸς τὴν κλίνην. Ἄλλ' εἰς τὸ μέσον τοῦ ὁδοῦ ἐφαγε τὴν παπούτσιάν, ἡ ὅποια δὲν τὸν ἤγγισε μὲν, τὸν

—παρ' ὀλίγον νά εἶπω καὶ τοὺς ἐφεστῆσιους τῆς, — εἰς τὸν κοιτῶνα τῶν παιδιῶν, ἐκάθησεν εἰς τὸν καναπέν, παραδοκῶσα ἐνοπλῶς νέαν ἐξοδὸν τοῦ ποντικοῦ...

«Οὕτως εἶχον τὰ πράγματα, ὅταν ἡ γυναῖκά μου καὶ ἐγὼ ἐπεστρέψαμεν ἀπὸ τοῦ θεάτρον. Καὶ μόλις ἀνοίξαμεν τὴν θύραν τῶν τριῶν συνεχόμενων κοιτῶνων, ἡ θεία μᾶς ὑπεδέχθη μετὰ φωνᾶς φοβικῆς:

«— Ποντικός!... Ἐνας ποντικός! τόσος, σάν κουνέλι, θηρίο! Κοιμώμενον καὶ μετὰ δάγκασε ἔστων ἄγκωνα!... Νά, ἐκεῖ, κάτω ἀπὸ τὸ νιπτήρα εἶνε! Κἀθουμαι καὶ φυλάγω μὴν ἐβγῇ καὶ μᾶς φαί, τὰ παιδιὰ!

«— Πῶ, πῶ, πῶ! ἔκαμεν ἡ γυναῖκά μου. Καὶ τώρα πῶς θά κοιμηθῶμε; ἐγὼ δὲ μπορῶ, φοβᾶμαι!...

«— Σιγά! τὸ θηρίο! εἶπα ἐγὼ καὶ μετὰ τὸ μαστοῦνί μου ἀνεσκέλευσα γενναίως τὰ ὑπὸ τὸν νιπτήρα.

...

Ἐμμέσως ὁ ποντικός ἐπέταθῃ καὶ, ὅπως γίνεται πάντα, πρὶν προσθάσῃ νά τὸν μπαστούνισῃ, ἐγῶθῃ πάλιν εἰς τὸ δωμάτιον τῆς θείας μου καὶ ἐχάθη. Ἐπρόσθησα ἔμωσ νά τὸν ἰδῶ καλά: Ἦτο πραγματικῶς τεράστιος, καὶ δὲν εἰξεύρω πῶς μοῦ ἐφάνη καὶ εὐμορφος. «— Τί ὄρατο ζῶο! εἶπα.

Ἡ Παιδιά τῆς Διαπλάσεως μετὰ τὸν μικρὸν τριεγγόνον τῆς Σπυριδάκης Π. Καταγεωργίου.

« — Ώραίο ζώο! έρώναξεν ειρωνικώς ή γυναίκα μου· να ή ώρα τώρα να τον λυπηθούμε! Ά, σε παρακαλώ, να ξεχάσης πως ήσουνα μέλος της Φιλοζώου Έταιρείας!... Έλα, γρήγορα! να φέρης τη γάτα! να φέρης τη φάκα! Θα μπορούσώ γώ να κλείσω μάτι με τέτοια συντροφιά ;

« — Ποιος ξέρει τώρα που γυρίζει ή γάτα, απήνησα, και όσο για τη φάκα, θέλει φασαρία, και που τέτοια ώρα! Το καλλίτερο είναι να τον διώξουμε ή να τον αποκλείσουμε σε κανένα μέρος.

« Ήρχισες τότε το κυνήγι. Η γυναίκα μου έπηρεε μίαν ομβρόελλαν της, ή θεία μου ένα σίδερο του κρεβατιού της που έβγαίνεν εύκολα, και εγώ το μπαστούνι. Έξετρουπώσαμε τον ποντικόν, ο οποίος ετρέπωσε πάλιν. Αυτό επανελήθη δεκάκις και περισσότερον αλλά χωρίς να κατορθώσωμεν να τον διευθύνωμεν ούτε προς το πα-

ράθυρον δια να φύγη όπως ήλθεν, ούτε προς την θύραν του διαδρόμου δια να τον αποκλείσωμεν από τους κοιτώνας. Θα έλεγες ότι ήτο ώρκαμένος να μās κρατήση εκείνην την νύκτα συντροφίαν, και ότι έπροτιμούσε να σκοτωθώ παρα να μās αφήση.

« Από τον θόρυβον του κυνηγητού, εξύπνησαν επί τέλους και τα κοριτσάκια μου.

« — Τι είναι ;

« — Ποντικός!

« — Ποντικός ; !...

« Τρόμος μαζί και χαρά παιδική, αλλά χαρά περισσότερα από τον τρόμον. Διότι τα παιδιά τρελλαινόνται δια κάθε κυνήγι, και όταν είναι κοντά εις τους μεγάλους, δεν φοβούνται ούτε ποντικόν, ούτε λωποδύτην, ούτε άραπην, ούτε θηρίον. Έσηκώθησαν όρθια και τα δύο εις τα κρεβατάκια των, χαριτωμένα με τα νυκτικούλια των και με τα μαλλάκια των βαλμένα στα χαρτιά, και κάθε που έδλεπαν τον ποτικόν να ξετρουπώνη και να τρέξη παραλαλισμένος σαν τρελλός, έχρορητηδούσαν με τα γυμνά πόδαράκια των κ' έρώναζαν στα ψέμματα :

« — Ού! μάγνα μου! θα μās φάη!...

« Όταν είδα ότι με το κυνήγι δεν γίνεται τίποτε, άπεφάσισα να υπάγω προς

ανάζητησιν της γάτας ή της φάκας. Έν τώ μεταξύ είχαν εξυπνήση και ο θεός μου, ο οποίος έκοιμάτο εις το δεύτερον πάτωμα, και με το κερί εις το χέρι ανέβαινε να ιδή τι μεγάλον κακόν συμβαίνει, ενώ κατέβαινα εγώ.

« Του τά εξήγησα όλα εν συντόμω, μη παραλείψας ούτε το δάγκωμα του αγκώνος της θείας, και άρχισαμεν μαζί τās έρεύνας εις την κουζίνα, εις την τράτασαν, εις την αυλήν, παντού. Άλλά

γάτα πουθενά. Η γάτες όμοιάζουν με τους αστυφύλακας, που μόνον όταν τους χρειάζεσαι δεν εύρισκονται. Την φάκαν όμως, λησμονημένην εις την αποθήκην, την εύρηκαμεν σχετικώς εύκολότερα. Και αφού την έφωδίσασμεν με όλίγον τυφή, ψήθεν προχειρώς εις την φλόγα του κηρίου, ανέθημεν εις τους κοιτώνας, όπου ήυραμεν τέν μικρόν στρατόν μας πάντοτε εν έπιφυλακή. Διότι εν τώ μεταξύ, και τα γενναία

κοριτσάκια είχαν όπλισθη με διάφορα μαξιάρια, κ' έπερίμεναν να... σκοτώσουν τον ποντικόν.

« Εξητήσαμεν άκριβεις πληροφορίας και έμάθαμεν, ότι ο έχθρος είχε καταφύγη εις το δωμάτιον της θείας. Εκεί μέσα λοιπόν εάθησαμεν την φάκαν, ή οποία είχε γίνη δεκτή από τās μικρας δι' αλαλαγμών, και κλείσαντες έρμητικώς την θύραν, έμαξεύθημεν όλοι εις τον άνάστατον κοιτώνά μας, όπου καθήσαντες έπεριμέναμεν εν σιγή το αποτέλεσμα.

« Η ώρα ήτο προχωρημένη. Τα φανάρια του δρόμου είχαν σβύσει, και μόνον το κοκκινωπόν φως του κηρίου ερώτιζε την παράδοξον συνάθροισιν.

(Έπεται τό τέλος.) ΓΡΗΓ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

Φωτογραφία Ίνκ. Κορσεζή

Η Γιαγιά της Διαπλάσεως με τās διαεγγόνας της Κάκιαν και Λουλούκαν.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Οι μετριόφρονες όμοιάζουν με το έν. Ταπεινόν, κρυμμένον εις την σκιάν, εωυδιάζει εν τούτοις περισσότερον από όλα τα άνθη.

Η έλαφρά συνείδησις είναι το πουπουλένιον εκείνο μαξιλάρι εις το όποιον κοιμάται ο άνθρωπος μακαρίως.

ΜΥΘΟΙ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΑΙΣΩΠΟΝ

ΤΑ ΒΩΔΙΑ

Τα βώδια, άπελπισμένα, έβουληθήκανε να έξολοθρέψουνε μιά μέρα τους μαγέρους. Σε διάπλατο λοιπόν λειβάδι έσυναχθήκανε, χωρίς πατέρες και παπούδες γέρους, και, άλλαφιασμένα, άκόνιζαν τα κέρατα. Και ούρλιάζοντας, μουγκρίζανε, σαν τέρατα. Τότε, σιγά-σικυφιά, προβάλλει βώδι γέρικο. Στέκεται εκεί κ' έτσι τους λέει με φρονιμάδα: « Παιδιά, και αν ζώ ως τα τώρα, χασομέρικο θα είπη ποτές μου, πως δεν ήμουν στην

Μ' από μοσκάρι έτσι δουλεύοντας ως που [έγέρασα

Και τόσα είδα στον κόσμο, τόσα έπέρασα, Σας λέω πως πρέπει να μ' ακούσετε κ' έμένα, Σα βώδια ύπομονετικά και... μυαλωμένα : "Αν τους τεχνίτες τους μαγέρους, που μās [σφάζουνε

Με μιά τους μαχαιριά, χωρίς χτυπήματα, Σκοτώσωμε, άτεχνοι άλλοι θέ να μās [θυσιάζουμε

Ποιος ξέρει με τί βάσανα, και πόνους και [... βλαστήματα!

Γιατί για να χορταίνει ο κόσμος πάντα [θα μās θέλει...

Και πως θα μās σκοτόνουν, βέβαια, δεν [τόν μέλει! »

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Η ΓΙΑΓΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Αγαπητοί υιοι,

Διάπλασις μου ανέθεσε να σας εξήγησω τās δύο ώραιας εικόνας που στολίζουν το φυλλάδιον αυτό. Η μία, εις την πρώτην σελίδα, παριστάνει την Γιαγιάν της Διαπλάσεως, την πολυσέβαστον

πρεσβύτιδα κυρίαν Χρηστού Π. Παπαδοπούλου, μητέρα του διευθυντού μας κ. Ν. Παπαδοπούλου, μετά του μικρού τρισεγγόνου της Σπυράκης

Η. Καραγεωργίου, εγγονού του έν Άταλεία διαπρεπούς ιατρού κ. Βάσου Πιπερίδου, ο οποίος έχει σύζυγον την εγγονήν της γιαγιάς μας κ. Κούλαν, το γένος Τομπάζη. Η δε άλλη, εις την παρούσαν σελίδα, παριστάνει την ίδιαν πάλιν γιαγιά, άλλ' αυτήν την φοράν με τās διαεγγόνας της, τα οποία δεν είναι άλλα από τās γνωστάς σας κοριτσάκια, την Κάκιαν και την Λουλούκαν Γρ. Ξενοπούλου, δηλαδή του ύποφαινούμενου.

Σας άσπάζομαι

ΦΑΙΔΩΝ

ΤΙΑΡΚΟΣ ΚΑΙ ΖΙΝΕΤΤΑ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL)

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'. (Συνέχεια)

Περίληψις των προηγουμένων: — Εις τον κήπον του Κεραμικού, όπου ή κυρία Σάν-Ζεν είχαν εισαγάγη τον Τιάρκον και την Ζινέτιαν με την παιδικήν των γιδαμαξαν, ο μικρός βασιλεύς της Ρώμης, υιός του αυτοκράτορος Ναπολέοντος, διασκεδάζει πολύ με αυτήν. Κατά τύχην εξέρχεται από το γραφείον του ο Ναπολέων, και βλέπων τον υιόν του τόσον εύχαριστημένον, κράζει τον σταυλόρχην Καζινώ και τον διατάσσει να παραγγείλη άμέσως μίαν μικράν άμαξαν δια τον Βασιλέα της Ρώμης, εις την όποιαν ο Τιάρκος θα ζούση τās γίδας του. Έν τώ μεταξύ, προσθέτει, θα μεταχειρίζεται αυτήν που είχε κάμη δια τα παιδάκια των Παρισίων ο μικρός βοημός.

Η κυρία Σάν-Ζεν δεν ήμπόρεσε να μη πηδήση από την χαράν της όταν ήκουσε την άπρόοπτον αυτήν διαταγήν του Αυτοκράτορος.

— Όστε, Μεγαλειότατε, ήρώτησεν, ο Τιάρκος προσκολλάται εις τον αυτοκρατορικόν δίκον ;

— Βεβαίως, απεκριθή ο Ναπολέων με άγαθόν μειδίσμα, πρέπει να στεγάζωμεν τους προστατευμένους σας, κυρία δούκισσα τούς συνιστάτε τόσον θερμώς! Διορίζω λοιπόν τον φίλον σας Τιάρκον γιδαμαξάν του Βασιλέως της Ρώμης!

Η στραταρχίνα δεν έπρόφθασε να εύχαριστήση τον αυτοκράτορα, διότι ούτος άπεμακρόνη εύθύς με μεγάλα βήματα, ακολουθούμενος υπό του γραμματέως του, του κ. Μενβάλ. Ο Τιάρκος και ή Ζινέττα εξηκολούθουν να μένουں άκίνητοι και αστασιμένοι. Η συγγιήσις των ήτο τόσον μεγάλη, ώστε μόλις και μετά βίας είχαν αντίληφθη τί συνέθη.

Η κυρία Σάν-Ζεν τά έκαμε να συνέλθουν κράζουσα εύθύμως: — "Ε, παιδιά! δε λέτε λοιπόν τίποτα; δεν πηδάτε ως τον ουρανόν; Πρό όλίγου ακόμη σας πήγαίναν στη φυλάκα τώρα γά, ο Τιάρκος γιδαμαξάς του βασιλέως της Ρώμης.

Οι νεαροί Βοημοί είχαν ανάγκην νακούσουν και πάλιν το πράγμα δια να το ένοήσουν, να το χωνεύσουν, να το πιστεύσουν. Διότι όλ' αυτά ενόμιζαν ότι είχαν ιδή εις τον ύπνον των. Έν τούτοις ήτο ή μόνη αλήθεια: ο Αυτοκράτωρ είχε συγγωρήσει τον δραπετήν μαθητήν, ο οποίος ήτο τώρα εις την ύπηρεσίαν του!

Οι νεαροί Βοημοί είχαν ανάγκην νακούσουν και πάλιν το πράγμα δια να το ένοήσουν, να το χωνεύσουν, να το πιστεύσουν. Διότι όλ' αυτά ενόμιζαν ότι είχαν ιδή εις τον ύπνον των. Έν τούτοις ήτο ή μόνη αλήθεια: ο Αυτοκράτωρ είχε συγγωρήσει τον δραπετήν μαθητήν, ο οποίος ήτο τώρα εις την ύπηρεσίαν του!

— Ω, κυρία!... είπαν μαζί και οι δύο προς την κυρίαν Σάν-Ζεν με θρηνώδη φωνήν, πως θα μπορούσαμε να σας δείξουμε την εύγνωμοσύνη μας; Σας όφείλουμε τās πάντα!...

— Μπα! άπεκριθή ή δούκισσα δέν ήταν δύσκολο. Η καλή σας τύχη και αυτός ο άγγελος...

Και σούφασα, ήσπάσθη το χέρι του Βασιλέως της Ρώμης, άμέσως δε έπειτα έτράπη εις φυγήν κράζουσα:

— Διάβολε! έπτά ή ώρα!... Τι θα πη ο Λεφέμπρ να μη με βρῆ ετό σπίτι;

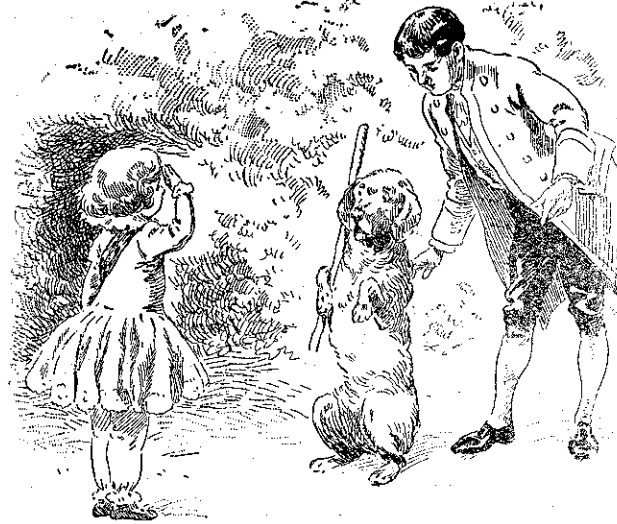
Μετά την αναχώρησιν της Δουκίσσης, δύο θεράποντες, κατα διαταγήν του κ. Καζινώ, έπήραν από τον Τιάρκον την γιδαμαξαν δια να την όδηγήσουν εις τον σταύλον. Κατόπιν ο σταυλόρχης, άποταθείς προς τον φίλον της Ζινέττας, τώ είπε:

— Να είσθε εδώ αύριο εις τās δέκα, δια να ναλαάθετε την ύπηρεσίαν σας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

ΑΛΥΣΙΣ ΧΡΥΣΗ

Χάρις εις την ύποστήριξιν της παντοδύναμου στραταρχίνας, γάρις ακόμη εις το μειδίσμα ενός βορέφους, ίδου ο φίλος μας Τιάρκος παλατιανός! Κατοικεί εις το παλάτι, εις ώραϊον δωματιάκι επάνω από τους σταύλους, άνήκει εις τον οίκον του Βασιλέως της Ρώμης μετά τεσσάρων άλλων θαλαμηπόλων και τριών γυναικών, και, εκτός των φιλοδωρημάτων, των τυχερών του, έχει μι-

«Εχρησιμοποιεί όλα τās μαθήματα...» (Σελ. 304, στ. 6')

σθον χιλίων διακοσίων φράγκων το έτος. Η ύπηρεσία του δεν είναι βαρεία, διότι δεν κάμνει άλλο παρά να βγάλη καθημέραν περιπάτον τον μικρόν Βασιλέα με το θαυμάσιον άμαξάκι που κατεσκεύασεν ο Τραμπλάι. Εκτός των δύο γιδών, ο μικρός βοημός έχει τώρα και δύο πρόβατα, που του έδωσαν να τα γυμνάση δια να σύρουν επίσης και αυτά το

αμαξάκι. Αντί της γραφικής φορεσιάς του βοσκου, φορεί τώρα κομφοτάτην στολήν ακολουθού. Και όταν την ώριμμένην ώραν εξέρχεται εις τον κήπον του Κεραμεικού, τὰ πλήθη συνωστίζονται περίξ' τόνον δια νάνευσημύσων τον μικρόν Βασιλέα, όσον και δια να θαυμάσουν το χαριτωμένον αμαξάκι και τον ώραιον όδηγόν του.

Αργότερα, όταν ο υίός του Ναπολέοντος έμεγάλωσεν όλίγον και άπεφάσισαν να τον δείχνουν περισσότερον εις τον λαόν, το αμαξάκι, συνοδευόμενον υπό άποσπάσματος ίππικου, εξήρχετο από το Κεραμεικόν και δια των βουλευδάρτων της Αυτοκρατορικης όδοϋ, έφθανεν εις το πάρκον Μονσώ. Εκεί επήγαινε και η Ζινέττα δια να θαυμάζη τον φίλον της Τιάρκον, ό οποίος ειχε γίνη δημοτικώτατος.

... Ο καιρός περιξ' άλλ' όχι όσον γρήγορα θα επεθύμει ο Ναπολέων, ό οποίος δεν βλέπει την ώραν πότε να μεγαλώση ο υίός του. Τώρα ο βασιλεύς της Ρώμης εινε δύο έτων. Ως παιγνίδια τψ διδει τριχρώμους σημαίας και άλλογα από καρτόνι, ένψ συγχρόνως γεμίζει τὰ στήθη του παρόσημα. Αλλά παρα την πατρικην άνυπομονησιαν, ο μικρός δεν βιάζεται διόλου να μεγαλώση. Εινε παιδρον και χαριτωμένον νήπιον, το όποιον αγαπά πολύ την μαμά - Κλυδ — όπως όνομάζει την παιδαγωγόν του — τας γίδας του, τὰ πρόβατά του και τον φίλον του Τιάρκον. Μόνον χάριν αυτού εγκάτελειπε την μεγάλην κούκλαν που του ειχε χάριση ή θεία του Καρολίνα και που παρίστανε πολλώνν λογχοφόρον, σχεδόν εις το ανάστημά του.

Η κυρία Μοντεσκιού, βλέπουσα την αγάπην του μικρού βασιλέως προς τον Τιάρκον, εκτιμώσα δ' εξ άλλου τὰ προτερήματα του νεαρού γιδαμαξά, μετέβαλεν όλίγον και' όλίγον συνηθείας. Ο μικρός Βασιλεύς ανεπτύσσετο μεν σωματικώς, αλλά διανοητικώς καθυστερεί και δεν ώμιλει καλά. Η παιδαγωγός απέδιδε τοϋτο εις το ότι το παιδί εξούσε μεμονωμένον και δεν διασκεδάζεν αρκετά. Απεφάσισε λοιπόν να τψ εύρη συντρόφους, εκτός της αύλης, μεγαλύτερους από αυτόν, δια να παίξη μαζί των και δια να ξυπνήξ.

Πρός τοϋτο εξέλεξε τον έπταετη υίόν μιας θαλαμηπόλου και τον Τιάρκον, ό οποίος, παρεκτός της ύπηρεσίας του ως γιδαμαξά, ανέλαβε και το άξιωμα του τακτικού συντρόφου του μικρού βασιλέως, Ητο έπιφορτισμένος να τψ έπινοή παι-

γνίδια, να τον διασκεδάξη και ναφυπνίξη το πνεύμα του μ' εύκολα μαθήματα πραγματογνωσίας. Ούτως εις το Μεντόν ή εις το Ραμπουγιέ, κατά τους καθημερινούς περιπάτους των εις το δάσος, ο Τιάρκος ανεφριχάτο εις τὰ δένδρα δια να εύρισκη φωλεάς πτηνών, κατεσκευάζε φλογέρας με καλάμια, εκτιξε με λάσπην πύργους και όχυρώματα, έγύμναζε κανένα σκύλον, και τέλος, προς μεγάλην χαράν του μικρού βασιλέως, έχρησιμοποιεί όλα τὰ μαθήματα τὰ όποια τψ ειχε διδάξη άλλοτε ο βασιλεύς Βοδδγ.

Κλεισμένος ούτως ειπείν εις τον οικον του βασιλέως της Ρώμης, τον περισσότερον καιρόν διερχόμενος εις το Σαιν - Κλυδ ή εις το Μιεντόν, υπό τας διαταγὰς της κυρίας Μοντεσκιού και του Καζινύ, που τον αγαπούσαν και οι δύο, ο Τιάρκος εξη ήσυχως εν τψ μέσφ των

«Διατί ο Βασιλεύς της Ρώμης παρουσιάζεται χωρίς ακολουθίαν;» (Σελ. 305, στ. γ΄.)

κλονισμών οι όποιοι ήρχισαν να σείουν το κράτος του Ναπολέοντος.

Ο Αυτοκράτωρ όλονέν σπανιώτερα ήρχετο να βλέπη τον υίόν του, πάντοτε μεταξύ δύο εκστρατειών. Τον επαιρνεν εις την άγκαλιάν του, τον έφιλούσε και εξεπλήσσετο διότι δεν ελάμβανεν άπάντησιν εις όλας του τας έρωτήσεις. Έπειτα τον έμάλλονε, του έτραβούσε το αυτί, έρωτούσε την κυρίαν Μοντεσκιού αν επήγαιναν όλα όπως επεθύμει, έστελλε ταχύ φιλικόν νεύμα προς τον Τιάρκον, του όποιου επεδοκίμαζε τον προδιθασμέν, και έπειτα εξήφανίζετο, πάντοτε βιαστικός. Μίαν φοραν δεν επανήλθεν. Ητο κατά την όλθηριαν εκείνην εκστρατείαν εις Ρωσιαν. Ολόκληρον έτος οι αύλιοι δεν ελάμβανον ειδήσεις του παρα δια ταχυδρόμων, τους όποιους απέστειλεν απ' εύθείας από το Συμβόλεσκ ή από την Μόσχαν προς την κυρίαν Μοντεσκιού.

Ένεφανίσθη αιφνιδίως και μετά τρεις μήνας ανεχώρησε πάλιν δια την Μαγεν-

τιαν. Δεν επρόκειτο τώρα περι νέων κατακτήσεων, περι νέων δαφνών. Ο μέγας κατακτητής έφευγε δια νάνακόψη την πρόδοον του συμμαχικού στρατού, έτοιμου να εισβάλη εις την Γαλλίαν.

Ο άνεμος της ήττης.

Τον Οκτώβριον του 1814, εις το Σαιν - Κλυδ, έν ώραϊόν απόγευμα, ένψ τὰ κίτρινα φύλλα έσπυρέοντο κάτω, ο Τιάρκος, καθημένος μελαγχολικώς εις μίαν ταρατσαν του άνακτόρου, εκύτταζε μακράν προς το Παρίσι, τὰ κίτρια του όποιου έφεγγοδδλουν υπό τον φθινοπωρινόν ήλιον. Προσπάθει να διακρίνη τους κήπους του Παλαί - Ροαγιάλ, διότι εκεί η Ζινέττα ειχεν άνοιξη, μαζί με την κυρά - Σαμπώ, κατάστημα δαντελλών, και έσυλλογιζετο ότι, δύο μήνας και πλέον, δεν ειχε λάβη άδειαν δια να ύπάγη προς έπίσκεψιν της φίλης του.

— Πρέπει να παρακαλέσω τον κ. Καζινύ να με άφίση μίαν ήμέραν, έσκέπτετο. Άρκετόν καιρόν είμαι φυλακισμένος εδώ μέσα. Η Ζινέττα θάρχισε νάνησυχή. Πρέπει να πάγω τώρ' άμέσως.

Ένώ ο Τιάρκος διηυθόνετο προς την δεξιάν πτέρυγα του άνακτόρου, όπου εύρίσκοντο τὰ δωμάτια του σταυλάργου, ήκουσε να τον κράζουν. Έγύρισεν άμέσως και έτρεξε προς την θύραν της τραπεζαρίας, όπου ο βασιλεύς της Ρώμης έτελειονε το γεύμα του. Εκεί η κυρία Μοντεσκιού τψ ειπε:

— Πήγαινε γρήγορα να σελώσως το άλογάκι' σϋ θα βγάλης σήμερα περίπατο την Αυτού Μεγαλειότητα.

Γέλια και φωναί χαράς έχαιρέτισαν από μέσα αυτήν την διαταγήν, και μετ' όλίγον παρουσιάσθη έν χαριτωμένον τριετές άγοράκι με άσπρα φορέματα και με την ταινίαν του Λεγεώνος της Τιμης εις το στήθος.

— Ω, μαμμά - Κιού! άνέκραξεν ο βασιλεύς της Ρώμης. Τι χαρά να πάω περίπατο με τ' άλογάκι μου και με τον Τάκο μου!

Ούτως επρόφθερεν ο μικρός βασιλεύς το όνομα του φίλου του Τιάρκου. Η παιδαγωγός τον επήρεν! από το χεράκι και έμετρίασε κάπως την υπερβολικην του χαράν.

Μετ' όλίγα λεπτά, ο Τιάρκος εξήρχετο από τους σταύλους σύρων εκ του χαλινοϋ ένα μικροσκοπικόν άλογάκι (ροπυ) όχι μεγαλύτερον από ένα μεγάλο σκύλον, το όποιον ο αυτοκράτωρ της Αυστρίας, πάππος του βασιλέως της Ρώμης, τψ ειχε στείλη έχάτως.

Ο κ. Καζινύ επροχώρησε και, λα-

δών από τας χείρας της κυρίας Μοντεσκιού τον μικρόν Βασιλέα, τον εκάθισεν εις την σέλλαν και τον έδασεν έπιμελώς με λωρια. Ο Τιάρκος έλαβε τότε τον χαλινόν και εξεκίνησαν δια το πάρκον. Η κυρία Μοντεσκιού και αι γυναίκες ήκολούθουν πεζή.

Μόλις ειχον φθάση παρα το κιγκλίδωμα, όταν ένευσεν η παιδαγωγός και ο Τιάρκος εκράτησε το άλογάκι. Ταξειδωτικη άμαξα έφθανεν εις τ' άνακτορα του Σαιν - Κλυδ, ανευφημούμενη παντα-

χόθεν. — Ο Αυτοκράτωρ! ειπεν κ. Καζινύ.

Ητο τρώντι ο Ναπολέων, ό οποίος επανήλθεν από την Λειψίαν, και μη περιμένων να τψ έφρουν τον υίόν του εις το Κεραμεικόν, έτρεξεν ο ίδιος να τον ιδη εις το Σαιν - Κλυδ, χωρίς σχεδόν να σταματήσει.

Από το βάθος της άμάξης του, παρετήρησε την ισχνήν ακολουθίαν, η όποια περιστοιχίζε τον βασιλέα της Ρώμης, και διατάξας τον άμαξηλάτην να

σταθή, επέλευσε. Πριν δε άσπασθη τον υίόν του, ό όποιος τψ έταινε τας χείρας από το άλογάκι του, άπετάθη αϋστηρως προς τον σταυλάργην:

— Κύριε Καζινύ, τον ήρώτησε, διατί ο Βασιλεύς της Ρώμης παρουσιάζεται χωρίς ακολουθίαν; Διατί δεν εξεβύξατε ταμάξια της παιδαγωγού;

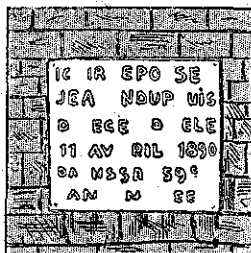
Ο σταυλάργης έκοκκίνισεν, ώχρίασε και δεν έτολμούσε ναποκριθή.

(Έπειτα συνέχεια)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

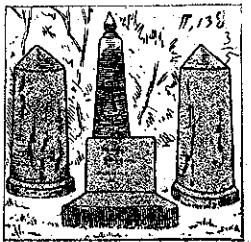
Πρωτότυπος έπιγραφή τάφου

Την έπιγραφήν ταύτην βλέπει κανεις επί τάφου εις μικρόν κοιμητήριον της Βρετάννης εις την Γαλλίαν.

Ίδου πώς πρέπει νάναγνωσθή: «Ici repose Jean Dupuis, decédé le 11 Avril 1890, dans sa 59e année». Ητοι: «Ένταύθα κείται ο Ίωάννης Δυπουί, άποθανών την 11 Άπριλιου 1890, έτων 59». Τι ιδέα να χωρίσουν ούτω τας λέξεις και να κάμουν ένα γρίφον!..

Μέρος μοναδικών εις τον κόσμον

Ίδου ή εικών ενός μέρους μοναδικού τρώντι εις τον κόσμον, διότι επ' αυτού συναντώνται τὰ σύνορα τεσσάρων χωρών! Ο δεξιό λίθος σημαίνει το γερμανικόν σύνορον' ο έν τψ μέσφ, προς το βάθος, το βελγικόν, ο έν τψ μέσφ εμπρόσθιος το όλλανδικόν, και ο προς άριστερά έν έδαφος ούδέτερον.

Πότε θα κρημισθοϋν όλοι αυτοί οι λίθοι, πότε θα ενωθοϋν όλοι οι πολιτισμένοι λαοί της Ευρώπης εις έν κράτος, εις μίαν άδελφότητα!...

Φυσικόν φαινόμενον

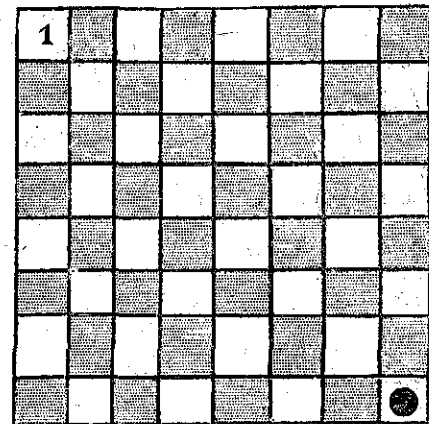
Ένας γερμανός λεπτοουργός, Ρόδριχ όνόματι, εξεπλάγη πολύ όταν, πριονίσας εις δύο έν χονδρόν τεμάχιον ξύλου, είδεν ότι

τά λεγόμενα «νερά του ξύλου» εσχ-

μάτιζαν καθαρώτατα μίαν ανθρωπινήν μορφήν.

Καμμία εξήγησις δεν είμπορεί να δοθη εις τοϋτο' εινε απλούστατα έν των περιέργων φαινομένων της φύσεως.

Πρόβλημα

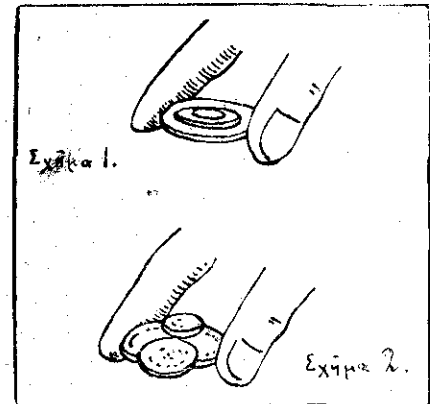
Ίδου έν άβάκιον ντάμας. Πρόκειται να μεταφέρετε το μαϋρον πιόνι από το τετραγωνίδιον όπου εύρίσκαται, εις το τετραγωνίδιον το σημειωμένον δια του αριθμοϋ 1, αφού το περάσετε πρώτα από όλα τὰ λευκά τετραγωνίδια (αδιάφορον αν άπαξ ή δις) και εις δεκαεπτά μόνον κινήματα.

Άλλοις: Κάθε συνδρομητής, άγοραστής ή αναγνώστης της Διαπλάσεως, από τας Άθήνας, τας Έπαρχίας και το Έξωτερικόν, είμπορεί να στείλη την λύσιν του άνω Προβλήματος εις το γραφεϊόν μας (38, όδος Ευριπίδου), συνοδεϋών την άποστολήν του με μίαν δεκάραν ή με ένα δεκάλεπτον γραμματόσημον. Τα όνόματα όλων των λυτών θα δημοσιευθοϋν. Αναλόγως δε του ποσού το όποιον θαποτελεσθή από τὰ δεκάλεπτα, θα έγγραφώμεν και πάλιν δια κλήρον μερικους λύτας ως συνδρομητάς της Διαπλάσεως δωρεάν, τον πρώτον κληρωθόσημον δι' έν έτος, τους δε λοιπούς δι' εξαμηνίαν ή τριμηνίαν. (Έάν κληρωθή συνδρομητής, ή συνδρομή του θα παραταθή).

Παίγνιον

Λάβετε με τον αντίχειρα και με τον δείκτην μίαν δεκάραν και τοποθετήσατε

επ' αυτής έν εικοσάλεπτον νικελ, και επ' αυτού έν νικελ πεντάλεπτον (Σχ. 1),

Πρόκειται να τοποθετήσετε τὰ δύο αυτά νικελίνα νομίσματα το έν πλησίον του άλλου, χωρίς να πέσουν από την δεκάραν. Δια να το κατορθώσετε, δεν πρέπει να κινήσετε τὰ νομίσματα δεξιό και άριστερά, όπως θα έσκέπτεσθε κατ' αρχάς να κάμετε, αλλά να τὰ σείσετε ελαφρώς εκ των κάτω προς τὰ άνω. Δοκιμάσατε και θα ιδήτε.

Δύσις του Παίγνιου του 35ου φυλλαδίου

15
36
47
98
2
100

Ίδου πώς θα τοποθετηθοϋν οι αριθμοί δια να έχωμεν με δύο προσθέσεις άθροισμα 100. (Άπλοϋν και δύσκολον' δι' αυτό όλίγοι το έλυσαν.)

ΟΙ ΑΔΙΑΣΣΟΝΤΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΝ Συνδρομηταί, παρακαλοϋνται, δια να μη παραπίπητε το φύλλον των, να δηλώνουν άμέσως την νέαν των διεϋθυνσιν εις το Γραφεϊόν μας, άποστειλλόντες και 50 λεπτά δια την εκτύπωσιν της νέας ταινίας. Άλλως δεν εϋθυνομεθα δια την άπόλειαν του φύλλου.

Σελίς ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΤΟ ΠΑΘΗΜΑ... ΜΑΘΗΜΑ

Τὰ ἐξῆς μου διηγείτο κάποτε μία μικρὰ φίλη μου :

«... Με ὅσα καὶ ἂν μοῦ ἔλεγεν ἡ μαμμά, δὲν ἠμποροῦσα νὰ διορθωθῶ, νὰ μὴ λέγω ψεύδη...»

«Καὶ τοὺς ἐγελοῦσα ὅλους καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν μαμμά :

Μίαν ἡμέραν ἐπεριπατοῦσα στὸν κήπον μας ποῦ ἦτο καὶ τὸ πηγάδι...»

Καὶ ἔς οὐρανὸ καὶ θάλασσα καὶ στὴ στεριά... Στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ ἀπειροῦ ἢ πλάσι ναυοῦ...

Καὶ τὸ φεγγάρι ἐπὶ γυαλὸ ἀπόψε καθρεπίζετο... Τὸς ἐνόησα ὅτι ἦταν ψέμματα καὶ αὐτὸ, ἀλλὰ τὸ τελευταῖο μου... Τὸ πάθημα μοῦ ἔγινε μάθημα...»

ΑΠΟΡΙΑ

Ἐκεῖ-κάτω τὰ κύματα, ἀγορμημένα, ἀφροισμένα, ἐκποῦν ἐπὶ τῶν βράχων, καὶ με φρίκη, με τροχόν, ἀκούω τὸν ἀπαισιὸν ἦχον τῶν τῶν συνταραττόντα τὴν καρδίαν.

Ἄχ, τί ἀρά γε διαλαλοῦν τὰ ὀρηκτικὰ κύματα, τί ἀρά γε σημαίνει ἡ παρατεταμένη βοὴ τῶν ; Ἐνε φωνὴ ἄλλους καὶ ὀδύνης, εἶνε λυγμὸς καὶ θρήνος, ἢ ἀγρία ἀπειλή, ἢ ἐκδικητικὸς καὶ μανιώδης συρριμὸς ὀργῆς καὶ πάθους ;

Μήπως εἶνε ὁ γογγυισμὸς ὁ σπαρακτικὸς, ὁ στόνος ὁ καταθλιπτικὸς δυστυχοῦς τινος Νηρηίδος, ἢ μήπως ὁ ἀγῆριος μνηκῆμος, αἱ ἄβρεις αἱ χαμερπεῖς θαλασσιῶν τινὸς τέρατος ;

Αἱ σταγόνες αἱ τῶσιν μακρὰν σκορπιζόμεναι εἶνε πικρὰ δάκρυά της, ἢ ὁ ἄφροδος τῆς λύσεως τοῦ μαινομένου τέρατος ;

Ὡ, εἰπέ μου θάλασσα, θάλασσα μάθημα καὶ σκοτεινὴ : νὰ ἐνώσω κ' ἐγὼ τὰ δάκρυά μου με τοὺς γόους καὶ τοὺς θρήνους της, νὰ ἐνώσω τοὺς λυγμούς μου με τοὺς ἀπαισιωτικὸς ὀλοφρυμούς της

δυστυχισμένης κόρης σου, ἢ νὰ ἀκούω με ἀποτροπιασμόν, με φρίκη, τὰς ἀγρίας κραυγὰς τοῦ μίσους τοῦ ἀλλοφρονος ἐκ τῆς μανίας υἱοῦ σου ;

Παπαρούνα

ΓΑΛΗΝΗ

Φωνὴ καρμιά βουθάθηκε κάθε ζωῆς σημάδι Καὶ μαγικὸς ἀντίλαλος γροικιέται ἀντίφανα...

Στὸ δάσος περ' ἀπλόθηκε ἓνα βαθὸ σκράδι Τάσπρα σὴ λίμνη φαίνονται ἀχνόφωτα λυχνάρια...

Καὶ ἔς οὐρανὸ καὶ θάλασσα καὶ στὴ στεριά [γαλήνη] Στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ ἀπειροῦ ἢ πλάσι ναυοῦ [ρίξεται] Τὸ νυχοποῦλι μοναχὰ στριγγιά φωνὴν [ἀφίρνει] Καὶ τὸ φεγγάρι ἐπὶ γυαλὸ ἀπόψε καθρεπίζετο [φρίξεται]

ΛΙΜΑΝΙ

Κάθε βαρκοῦλα ἐγλότωσε ἀπ' τὴν ὀρμὴ τ' [ἀγέρει] Καὶ σὲ λιμάνι ἀπάντεχο νὰ φέξῃ περιμένει Τὰ πυροφάνια τοῦ νησιοῦ φωτίζουν ἀπὸ πέρα Κι' ἡ τράκα ἢ ψαράδικη σὸ μῶλο ἀκούει [μυσιμένη]

Σ' ἓνα λιμάνι ἀπάντεχο ποτε κ' ἐγὼ θάρραζω Τόσων καιρὸ γυρίζοντας σὸ ὄκεανου τὰ [πλάτη] Πότε μιάς βάρκας τὰ κουπιά σὰ χέρια μου [θὰ δράξω] Καὶ θὰ τραβήξω ὀλόισα στόνειρετό καλάτι ; [Μαμαρομένος Βασιληῆς]

ΤΟ ΠΕΡΙΔΙΚΑΚΙ

Κλοῦ !... Κλοῦ !... Καὶ τρέχουνε, ἓνα ὀλόκληρο κοπάδι περδίκας, ἐπάνω σὸ βουνό. Τώρα φαίνονται ὅλοι μαζεμένοναι εἰς ἓνα βράχον ὅπου στέκονται λιγάκι διὰ νὰ ἰδοῦν τὸν ὄρομον τῶν καὶ ν' ἀναπαυθοῦν.

Κλοῦ !... Κλοῦ !... Νά ! Πάλιν χάνονται μέσα στὰ χόρτα καὶ στοὺς θάμνους.

Εἶνε προῖ... Πηγαινοῦν νὰ πιοῦν ὄλοι καμὶ κάτω στὴν πηγὴ, ποῦ εὐρίσκειται χαμηλά στὴ ράχη τοῦ βουνοῦ.

Καὶ πάντα τρέχουνε, ἐν ᾧ κάποτε-κάποτε τινάσσουν τὰ ζωγραφιστὰ πτεράκια τῶν κ' ἀναβαίνουν ἐπάνω στὰ βράχια.

Τώρα διακρίνεται ἡ πηγὴ ποῦ ἔχει τὸ κρῖνο νεράκι. Τὸ ἢ-εὐρον αἱ περδίκας. Ἐκεῖ πάντα πηγαινοῦν καὶ λουζοῦνται στὰ καθαρά νερά.

Κι' ὄλο τρέχει τὸ κοπάδι καὶ πλησιάζει. Τώρα φαίνεται κ' ὁ βάτος ποῦ εἶνε φτυεμένους κοντὰ στὴν πηγὴ. Καὶ καταβαίνουν τὴν πλάτη τοῦ βουνοῦ...

Ἐξαφνα ὅμως ἰσκιος γερακιοῦ ἐφάνηκε ὅτι ἐπέρασε κ' ἐτρόμαξε τὰ δύστυχα πουλάκια. Ὅλα ἐσκόρπισαν ἀμέσως κ' ἐτρέξαν νὰ κρυφθοῦν.

Ἐνα μόνον ἀνυπότακτο περδικάκι δὲν ἠθέλησε ν' ἀκολουθήσῃ τὴν μαννοῦλά του καὶ ἔμεινε, διότι ἐνόμιζε τὴν δύναμὶ του ἀνώτερη τοῦ γερακιοῦ.

— Δὲν φοβόμαι ἐγὼ, μάννα μου !

Εἶπε κ' ἐκύνταζε μ' ὑπερηφάνεια τρυγῶν του. Κανεὶς ὅμως δὲν ἦτο κοντὰ του. Ἐτρόμαξε ἀπὸ τὴ μοναξιά του κ' ἠδέλησε νὰ φύγῃ, νὰ εἶρη κανένα του σύντροφο.

Ἀλλὰ τότε πάλιν ἐφάνηκε ὁ ἰσκιος καὶ τὸ κακόμοιρο δὲν ἐπρόφρασε πλέον οὔτε νὰ κινήθῃ.

Δύο νύχια δυνατὰ τὸ ἀρπάξουν κ' αἰσθάνεται νὰ φεύγῃ στὸν ἀέρα...

Ἀγριεὸς

ΔΕ ΘΑΤΑΝ ΚΑΙ ΤΟΣΟ ΠΕΙΝΑΣΜΕΝΟΣ...

Κάποιος διηγείτο περιπέτειάν του εἰς τὴν Ρωσίαν : «Ἐταξείδευα με ἔλκυθρον στὰ χιόνια, ὅποτε μοῦ ἐπατέθη μία ἀγέλη λύκων. Σηκόνομαι καὶ πυροβολῶ φρονεῶ τὸν πρώτον ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ τὸν κατεβρόχθισαν οἱ ἄλλοι καὶ ἐξηκολούθησαν τὴν καταδίωξιν. Στρέφομαι, σκοτόνω κ' ἄλλον ἓνα, ὁ ὁποῖος καὶ ἐκεῖνος ἐφαγώθη. Αὐτὸ πολλάκις ἐπανελήφθη μέχρις ὅτου δὲν ἔμεινε παρὰ ἓνας, ὁ ὁποῖος ὤρμησε ἀκαθέκτως με ἀνοικτὰς σιαγόνας...»

— «Ἐ ! μὴ τρέχῃς, φίλε μου ! εἶπεν εἰς τῶν ἀκροατῶν κατὰ τὸν ὑπολογισμόν σου, ὁ τελευταῖος αὐτὸς λύκος ἔπρεπε νὰ εἶχε φάγῃ καὶ τοὺς ἑνδεκα ἄλλους.»

— Ἀλήθεια, εἶπεν ὁ διηγούμενος, δὲν τὸ ἐσκέφθην αὐτό... Εἴμπορεῖς αὐτὸς ὁ τελευταῖος νὰ μὴ ἦταν καὶ τόσο πεινασμένος...»

Γυμνάσιον Ἰωαννίνων

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἢ μῆτέρα τῆς Ἀσπασίας τὴν ἐρωτᾷ : — Δὲν μοῦ λές, Ἀσπασία, ποῖά εἶναι τὰς εἶνε ἰσχυρότερη καὶ φρονιμώτερη ; — Ἢ δασκάλα, μαμμά !

Ἐστὴν ἐπὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου

Εἰς τὸ Νηπιαγωγεῖον : — Ποῦ κάθεται, Τοτό ; — Στὸ δεύτερον θρανίον, κορίτσι !

Ἐστὴν ἐπὶ Νικολάου Γ. Σαρτζέβη

Ὁ παππούς ἐρωτᾷ τὰ ἐγγονάκια του : — Ἐ ! πῶς πάτε λοιπὸν ἐπὶ σχολεῖο ; — Πάντα με τὸ τραῦ, παππού !

Ἐστὴν ἐπὶ τοῦ Γελαζία

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 119ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

ΠΡΟΣ ΣΥΝΘΕΣΙΝ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ

[Ἴδε φυλλάδιον 13ον, σελ. 112.]

Ἐξήντα διηγήματα ὑπεβλήθησαν εἰς αὐτὸν τὸν διαγωνισμόν. Ἐννοεῖτε, ὅτι θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ κριθοῦν ἐδῶ ἓνα-ἓνα χωριστὰ. Περιορίζομαι λοιπὸν εἰς τὰ δύο καλλίτερα, ποῦ διεφλονεῖχσαν τὸ πρῶτον βραβεῖον : τὸ διήγημα τοῦ Πλοιάρχου Νέμου καὶ τὸ διήγημα τῆς Παλλάδος.

Τὸ πρῶτον ἐξηγεῖ καλλίτερα τὰς εἰκόνας. Ὁ παραγκιόζης ποῦ κρεμνᾷ στὴν ρετιγκάτα τοῦ δασκάλου τοῦ ἄτακτος μνητῆς, εἶνε ἀπλοῦστατα χάρτινος, τὰ δὲ ἔντομα ποῦ ἐξαπολοῖ εἰς τὴν τάξιν εἶνε σπῆκες, ἄσχετες μὲ τὸν παραγκιόζην. Ἡ Παλλάς ἐνόμιζε καλὸν νὰ πλάσῃ ἓνα παραγκιόζην ἀπὸ κερὶ, καὶ μάλιστα ἀλειμμένον με μέλι. Διατί ; ἀτὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὸ παιγνίδι τῶν ἐντόμων, ποῦ φαντάζεται ὅτι εἶνε μέλισσες.

Βεβιασμένον αὐτὸ καὶ ἀπίθανον. Κατὰ τὰ ἄλλα ὅμως τὸ διήγημα τῆς Παλλάδος εἶνε φυσικόν. Ἐν γένει δὲ ὡς σύνθεσις καὶ προπάντων ὡς ὕφος, εἶνε ἑνότερον ἀπὸ τὸ ἑστέον ἄλλως τε διήγημα τοῦ Πλοιάρχου Νέμου. Διὰ τοῦτο κρίνω, ὅτι πρέπει νὰ παραβλέψω ἐκεῖνο τὸ λάθος καὶ εἰς τὸ διήγημα τῆς Παλλάδος νὰ δώσω τὰ πρωτεῖα.

Διὰ τὰ ἄλλα, παρατηρῶ γενικῶς — καὶ με πολλὴν μου χαρὰν, — ὅτι τὰ καλά εἰ εἰ πολὺ περισσότερα ἀπὸ κάθε ἄλλην φοράν. Διὰ τοῦτο εἰς αὐτὸν τὸν διαγωνισμόν παίρνουν εὐφημον Μνεῖαν καὶ διηγήματα ποῦ εἰς ἄλλοι νὰ ἔπαιρναν ἴσως βραβεῖον. Ἀλλὰ δὲ πολλὰ οὔτε καὶ ἀναφέρονται — ὡς ἀνάγκη λόγου ἀπέναντι τῶν βραβευθέντων, — ἐνῶ εἰς ἄλλον διαγωνισμόν θὰ ἔπαιρναν εὐφημον Μνεῖαν. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι προσαδεύομεν.

ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Παλλάς [15Ε].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Πλοιάρχος Νέμος [14Ε]. — Φλόγερὰ τοῦ Βασιληῆ [11Ε].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Ζιλιχά-Χανούμ, [11Ε]. — Γεώργιος Σπ. Αἰβαδᾶς, [11Ε]. — Χαίρεισμος τῆς Ἠλιογέννητης [10Ε].

Α' ΕΠΙΛΟΓΗ (ἀπὸ [8Ε] εἰς ἑκάστον) : Παῖσις Μπικατοῦμης. — Βάκκα τοῦ Κανόρη. — Ἐξοριστὸς Βασιληῆς. — Κάμεν. — Νάσαρχος τῶν Ἀσιατῶν. — Βασιλοῦσα τῆς Κύπρου. Γλυκοχάραγμα.

Β' ΕΠΙΛΟΓΗ (ἀπὸ [6Ε] εἰς ἑκάστον) : Ποθητὴ Κωνσταντινούπολις. — Μπαρονοκα-ανισμὴν Γαλανόλευκη. — Ἀγαπηνηθεῖσα Ἑλλάς. — Ἀδελφὸς Κλωνάρι. — Γλυκία Ἑλλᾶς. — Ἀγριεὸς. — Ρόδον τῆς Ἀνατολῆς. — Χαρὰ τῶν Ἑλλήνων. — Σημαιοφόρος Ἑλλην. — Ὑπερήφανο Ἑλληνόπουλο.

Γ' ΕΠΙΛΟΓΗ (ἀπὸ [3Ε] εἰς ἑκάστον) : Ἐβασμον Ρόδον. — Λευκὸν Κόρινθον. — Ράβδος τοῦ Μωυσεῖος. — Δωδοναία Ἥρα. — Μάρκος Ἀδελφίμος. — Ἠλιοβασιλέμα. — Πρόδρομος Γ. Σουμπούλογλου. — Βουλγαρομάχος. — Μααρο-θρονομάχος. — Καύχημα τῆς Ἠλείρου. — Ἐλεύθερος Ἑλλην. — Ἀγριοῦλοῦδο.

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ : (ἀπὸ [3Ε] εἰς ἑκάστον) : Βυζαντινὸς Ἀστὸς. — Σκορπιωμέναι Ἴα. — Φάρος τῆς Θεσσαλονίκης. — Χιακὸ Ἄ-

προμάλι. — Παμβώτις. — Ἐπνάφωτος Πλειᾶς. — Κωνσ. Γ. Καρανοτιάδης. — Ἐρμῆς τοῦ Πραξιτέλους. — Ρήγας Φερραῖος. — Ποιμενικὴ Φλόγερὰ. — Κων. Δ. Βερνίκιος. — Γαλαξίας. — Βελοφόρος Ἀγριεὸς.

Τὸ βραβευθὲν διήγημα τῆς Παλλάδος θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ προσεχές.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ“

Ἀθῆναι, 38, ὁδὸς Ἐδριπιδῶν τὴν 10ην Αυγούστου 1910

ΣΥΓΧΑΙΡΩ τὴν Παλλάδα διὰ τὸ σημερινὸν της βραβεῖον. Ἡ εἰκὼν της ἐδημοσιεύθη ἤδη ἐπειδὴ ἐβραβεύθη καὶ εἰς ἄλλους διαγωνισμοὺς. Ἄν θέλῃ ὅμως, δικαιωμά της εἶνε νὰ μοῦ στείλῃ νεωτέραν φωτογραφίαν νὰ τὴν δημοσιεύσω.

Ὑπερήφανο Γισσεμί, χάριτην τῶν λύσεων σου ἔστειλα. Εἶδες ὅτι σοῦ ἐδημοσίευσαν καὶ δεύτερον ποίημα, ἔχεις δὲ καὶ διὰ τὰ δύο πολλὰ θερμὰ συγχαρητήρια. Ἀσκήσεις, πρὸς τὸ παρόν, δὲν εἰμπορεῖς νὰ στείλῃς. Ἀργότερα ποῦ θὰ προκηρυχθῇ ὁ νέος Διαγωνισμός.

Ὁ Τιάρκος, Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτε, ἔχει καὶ τρίτον μέρος, ἐπίσης ἐκτενές, τὰ δὲ ὑπολειπόμενα φυλλάδια μέχρι τοῦ τέλους τοῦ ἔτους μας εἶνε μόνον δεκαπέντε. Ὅστε ἄλλο μυστηριώδες δὲν εἶνε δυνατόν νὰ δημοσιεύσω ἂν δὲν τελειώσῃ ὁ Τιάρκος. Τὸ «φαιδρὸν» ποῦ μοῦ ἔστειλες τὸ εἶδα πολλάκις. Πρωτότυπα θέλω.

Πολλὰς ἀσχολίας, βλέπω, ἔχεις, Μάρκε Βότσαρη, καὶ ἴσως τὸ καλοκαίρι δὲν πρέπει νὰ κουράζῃσαι τόσον. Αἱ παραγγελίαι σου ἐξετελέσθησαν. Δὲν ἐκαίμα τὸν λογαριασμόν διὰ νὰ σοῦ εἶπω πόσαι ἀκριβῶς γελοιογραφίαι σχηματίζονται μετὰ τὰ 18 τεμάχια.

Ροδοδάκτυλος Ἡώς, με χαρὰν μου σὲ δέχομαι εἰς τὸν κύκλον μας. Βεβαίως τώρα ἡ «Διάπλασις» θὰ σοῦ φαίνεται ὀρατιότερα, ἀφοῦ θὰ λαμβάνῃς μέρος εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν καὶ εἰς τοὺς Διαγωνισμούς. Πέντε εἴη συνδρομητριά μου καὶ νὰ μὴ τὸ σκεφθῆς ἐνωρίτερα !

Τὰ Ἑλληνοπούλα τῆς Λωζάνης ἐσὺ πλέον θὰ τὰνακαλύψῃς, Ὁρχὰ Λαίδη. Ἀλλὰ δὲν πιστεύω νὰ εἶνε πολλὰ ὅστε νὰ κάμετε καὶ σύλλογον. Ἐν τούτοις σ' εὐχαριστῶ θερμῶς διὰ τὰς καλάς διαθέσεις.

Ἐχεις δικαίον νὰ μελαγχολῆς, Καλὲ Σαμαρεῖτη, ἀφοῦ ὑπόφερῃς τόσον ; ἀλλὰ μὴ ἀφίνεσαι ὀλωροδόλου εἰς τὴν μελαγχολίαν. Προσπάθει καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν καὶ ἔπιξε ὅτι τὰ κακά σου θὰ περάσουν. Ἡ στιχογραφία σου δὲν εἶνε ἀκόμη καλὴ. Εἴμπορεῖς ὅμως νὰ τὴν ἐπιμεληθῆς καὶ κατὰ νὰ κέρῃς.

Χαίρω πολὺ ποῦ ἔγινες καλά, Πηραῖς τοῦ Χέσπος. Ἀφοῦ μοῦ ὑπόχρασαι ὅτι τώρα με μὸ γράφῃς συχνά, σὲ συγχαρῶ ποῦ με ἔχεις ἐξέσῃ εἰς τὴν καρδίαν τῶν διασκεδάσεων. Εἰς αὐτοῦ τοῦ εἶδους τὰ ἔργα, Γεώργιε Σπ. Δ., νομίζω ὅτι δὲν ὑπάρχει λογοκλοπία. Ἀνεξόδοτα εἶνε ποῦ κυκλοφοροῦν παντοῦ καὶ ἔχουν δημοσιευθῇ κατὰ μέρη παραλλαγὰς. Ἐπομένως εἶνε δυσκολώτατον νὰ ἐξελεγχθῇ ἂν τὸ ἀντέγραφε κανεὶς, ἢ ἂν τὸ ἤκουσαν ἀπὸ ἄλλον, ἢ ἂν τὸ μετέφρασαν ἀπὸ ξένην γλῶσσαν. Ὅσον διὰ τὰ λογοτεχνικὰ ἔργα, ποιήματα κτλ. τὸ πρῶτον ἀλλάζει.

Διαρευντὴ Παρτίδα, καλὴ ἡ ἰδέα σου καὶ μάλιστα κάποτε τὴν ἐδοκίμασα. Ὁ τὴν ξαναδοκίμασω, ἀλλὰ ὄχι τώρα. Αἱ ἀρχαὶ τοῦ ἔτους εἶνε ὁ καταλληλότερος καιρὸς. Διὰ νὰ στείλω ὡς δέγμα τὸ πρῶτον φύλλον τοῦ τόμου. Πολλὸ σ' εὐχαριστῶ διὰ τὸ ἐνδιαφέρον. Ἄδρα τῆς Μουρίσεως, σὲ συγχαίρω διὰ τὸν

λαμπρὸν βαθμὸν καὶ διὰ τὸ βραβεῖον. Γράφω μου τώρα συγγότερα.

Ἀμήμηρε Α. Κάζη, τὸ πρόβλημά σου εἶχε δημοσιευθῇ ὅταν ἐλήφθη ἡ ἐπιστολή σου. Ἴν τούτοις λέγω εἰς τοὺς φίλους μου, ὅτι σὺ εἶσαι ὁ ἀνώμνος ἐκ 40. Ἐκκλησιῶν.

Ὁραίας ἐπιστολάς μοῦ ἔστειλαν αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα καὶ οἱ ἐξῆς : Ἐνθουσιώδης Ἑλλην, Καρδία Ἑλληνίδος καὶ Λατρευτὴ Γαλανόλευκη.

Παράγραμα

Εἰς τὴν Γ' Κλήρωσιν τῶν Δώρων, ὁ ἀριθμὸς 554 ἐκ παραδρομῆς ἐτυπώθη δύο φορές. Τὴν πρώτην φοράν εἶνε 544 τὴν δευτέραν ἔχει καλῶς, 554.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ἐγκρίνονται : «Νύχτα» τῶν Σκόρπιον Μενεξέων. — Τὸ «Ἐνοδοχέτον» τοῦ Ἐρμού τοῦ Πραξιτέλους. — Τὰ μεγάλα καπέλα τῆς Πυραμίδος τοῦ Χέσπος (ἔξοχον Ι) — Διάφορα τοῦ Καλοῦ Σαμαρεῖτου (ἐκτός τῶν ἐμμέτρων) — «Ἀπὸ τὸ Σχολεῖον» τῆς Βάκκας τοῦ Κανόρη (ἂν κληρωθῇ, πρέπει νὰ τὸ συντομεύσω). — «Χαρὰ-Λύπη» τῆς Μασκῶν. — Παίγνια καὶ Παιδ. Πνεύματα διαφόρων.

Ἀπορρίπτονται : «Τὸ νερὸ τοῦ ρύακος» (ὄχι ἀντάξιον τῶν προπροσταλέντων). — «Τὶ μάρμαρα ἀπ' τὴ Φύσι» (ἄτεχον). — «Φιλαρμαγία» καὶ «Μαθηματικὸς». — «Τὰ Πρωτοβόγια» (παλλίλογον). — «Πανσέληνος βραδεία» (μερικοὶ στίχοι ἄσχημοι). — «Γλυκοχάραγμα» (ἄτεχον). — «Ἡ Ἀύγη» (κοινὸν). — «Τὸ ἀμυγδαλομάζωμα» (εἰς τὴν ἀρχὴν ὠραῖον, κατόπιν ἀπομακρύνεται τοῦ θεματος) ἢ τὸ διορθώσῃ.

Δύο διηγήματα τοῦ Φαιδρῶ Ἀδάμαντος πολὺ ἐπνεῖ διὰ τὸν Σ.Σ.Σ. ἴσως δημοσιευθῇ κανὲν ἐντὸς τοῦ φύλλου. Ἄλλως τε ὁ Φαιδρὸς Ἀδάμας πρέπει πλέον νὰ γίνῃ συνεργάτης μου. Ἀλλὰ νὰ ἐκλέγῃ θέματα κατὰλληλα διὰ τὸ περιοδικόν.

ΕΡΑΝΟΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΠΟΡΩΝ

[Πρότασις τοῦ Ἐγγόνου Αὐτοκράτορος Ἴδε Ἀλληλογραφίαν 21ου φύλλου.]

ΙΑ' ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΙΣΦΟΡΩΝ

Ἐπιλογοῦν ἐκ τοῦ Γ' Δελτ. δρ. 12,35.

Νεῖα εἰσφορὰ : Ρήγας Φερραῖος λ. 10, Ἐθνομάρτυς λ. 20, Πανελλήνιος Πόθος λ. 50, Ἀσπὸς Γάτος λ. 20, Φιλελεῖθερον Πνεῦμα λ. 10, Ἑλένη Α. Μάλλη λ. 40, Σανθὴ Μουσεῖ δρ. 1, Νεανικὴ Φαιδρότης λ. 20, Ἐξοριστὸς Βασιληῆς λ. 20, Κυριαζοῦσα Κωνσταντοῦ λ. 20, Αρ. Ν. λ. 20, Ἐπτάφωτος Πλειᾶς λ. 50, Λευκὴ Περιοστὴ λ. 20, Γουλιέλμος Τέλλος λ. 5, Γ. Ν. Περδικάκης λ. 10, Μάρκος Βότσαρης λ. 50, Ὁρχὰ Λαίδη δρ. 1,50, Ἐπαμ. Σκέδρος λ. 10, Ἄδρα τῆς Μουρίσεως δρ. 1,50. — Τὸ ὅλον μέχρι τῆς 10 Αυγούστου δρ. 20,55. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου διατεθήσαν δρ. 18 πρὸς ἐγγραφὴν εἰς τὴν «Διάπλασιν» δύο ἀπόρων διὰ κληρῶσεως, ἢ τοῦ ὅπ' ἀριθ. 49 ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ ὅπ' ἀριθ. 48 ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Τὸ δὲ περισσεύμα ἐκ δρ. 2,55 μεταφέρεται εἰς τὸ προσεχές ΙΒ' Δελτίον.

Ἐπομένως εἶνε δυσκολώτατον νὰ ἐξελεγχθῇ ἂν τὸ ἀντέγραφε κανεὶς, ἢ ἂν τὸ ἤκουσαν ἀπὸ ἄλλον, ἢ ἂν τὸ μετέφρασαν ἀπὸ ξένην γλῶσσαν. Ὅσον διὰ τὰ λογοτεχνικὰ ἔργα, ποιήματα κτλ. τὸ πρῶτον ἀλλάζει.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Ὅδὲν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀναστέται, ἂν δὲν συνοδεύεται ἐπὶ τὸ δικαιώματός σου. 1. Τὴ ἐγκρίνωμεν ἢ ἀναστέτωμεν ἰσχύουν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1910. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ α. ἀνήκουν εἰς ἀρχαία, καὶ ὅσα ἀπὸ β. εἰς κοινά.]

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

[Οὐδὲμία πρότασις δημοσιεύεται, ἐν δὲ συνοδεύεται ἀπὸ τοῦ ἀντιτίμου ὡς ἐξῆς. Διὰ τὰς πρότας τρεῖς πρότασις ἕκαστον φύλλον λεπτὰ 25. Διὰ τὰς ἐπιπλέον τοῦ ἀποδοφύλλου, 5 λεπτά ἢ λιγότερα. Προστίθενται μόνον οἱ ἐγγυηταὶ ψευδώνυμον λαχόντες διὰ τὸ ἐτος τοῦτο, πρὸς τοὺς ἐγγυητὰς ψευδώνυμον λαχόντες διὰ τὸ ἐτος τοῦτο. Ἐπιπλέον μὲ ὄνομα, ἢ μὲ ψευδώνυμον καταγεγραμμένον, δὲν δημοσιεύονται. — Ὁ ἐντός παρεμφερισμὸς ἀρθρῶδ' σημαίνει πόσα τετράδια δὲν ἀνταπιδόσθην εἰσὶν ἢ πρότερον].

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλλάξουν: ἡ Λαογενὴ Στανροφάρα (0) μὲ Ὑπερήφανο Γιοσμί· Ἐνθουσιώδη Νεανίαν, Δίκαιον Ἀριστέλλον — ὁ Λαδοναῖος (0) μὲ Καύχημα τῆς Ἡπειρώτου, Παμβώτιδα. — ὁ Ἑλληνικὸς Ὑμνος (0) μὲ Κοιλὰδα τοῦ Ἀλιόμωμον.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς: Γ. Σταυρ. (Ἑλαβα) Στέλλαν Ζ. (Ἑλαβα, εὐχαριστῶ) Δροσόλοστον Ἠὼ (σοῦ ἔστειλα τὸν 20ὸν τόμον) Γ. Π. Γιανν. (αἱ λύσεις πρέπει νὰ γράφονται πάντοτε ἐπὶ τοῦ ἰδιαιτέρου χάρτου τῶν λύσεων, ἄλλως δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψει.) Γοργόφτερον Νίκην (εὐχαριστῶ, ἐντός ὀλίγου θὰ ἰδῆς ταποτελέσματα) Μασκώτ (τὸ πιστεύω ὅτι δὲν μ' ἐξέγασες, ἀλλὰ γράφε μου κόπου-κόπου αἱ παραγγέλματα σου ἐξετελέσθησαν) Ρήγαν Φερραῖον (ἔστειλα ἐκ νέου ἐντός ἐπιστολῆς συστημένης εἰμπορεῖς νὰ λαβῆς λαγεῖα) Λαδοναῖον (ἔννοια σου, διότι ἀπὸ πολλοὺς κατηγορήθη, ἀλλὰ δὲν πρόκειται περὶ κλοπῆς· εἶνε γνωστὸν ἀνεκδοτὸν καὶ κάποιος θὰ τοῦ τὸ διηγήθη) Ἐρμῆν τοῦ Πραξιέλου (δὲν τὰ εἶπαμεν τόσες φορές; δὲν ἀκούουν!) Ἑλλάδα τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου (χαίρω πολὺ διὰ τὰς εὐλικρινεῖς ἐξηγήσεις, ἀλλὰ μὴν ἔχῃς τὴν ἰδέαν ὅτι εἶσαι κακοτύχος· ἀπειναντίας νὰ νομίζῃς ὅτι εἶσαι ὁ πλέον καλότυχος τῶν ἀνθρώπων, καὶ πρῶτα-πρῶτα σοῦ ἔλαχε γερὸς νοῦς καὶ καλὴ καρδιά· ὅλοι τὰ ἔχουν αὐτά;) Γιοῦλι (ἔστειλα) Σκόρπιον Μενεξέδες, Μωρέαν (δυστυχῶς τὸ ἀπορρίφθην ἢ τὸ ἰδικόν σου· δὲν γράφεις ἀκόμη καλὰ ποιήματα· νὰ ἐπιμείνῃς ὅμως καὶ θὰ τὸ κατορθώσῃς) Τρεμοσβύνον Ἀστέρη (ὁ ἀριθμὸς σου εἶνε 1859· παραγγέλματα χωρὶς τὸ ἀντίτιμον δὲν ἐκτελοῦνται, διότι δὲν εὐκαιρῶ νὰ κρατῶ μικροὺς λισμούς) Ποθητὴν Κωνσταντινουπόλιν (ἔστειλα ἐκ νέου) Πάντοτε Ἐμπρός, κτλ. κτλ.

Εἰς ὄσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 10 Αυγούστου, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταί: ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς μέχρι τῆς 31 Αυγούστου· ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν μέχρι τῆς 7 Σεπτεμβρίου· ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ μέχρι τῆς 25 Σεπτεμβρίου.

[Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποῦ δὲν νὰ γράφωσι τὰς λύσεις τῶν οἱ διαγωνιζόμενοι πωλεῖται ἐν τῷ Πρακτορίῳ μᾶς εἰς φανίλλους, ὧν ἕκαστος περιεχί 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.5]

378. Δεξιγέφυρος.

Γνωστὸν Πέρσην βασιλέα Παρευθὺς θὰ φανερώσῃς, Πόλιν μ' ἄλλων βασιλέα Σπαρτιάτην ἀν' ἐνώσεως.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ἐμοῦ τοῦ Προξενίου

379. Στοιχειόγραφος.

Εἶμαι νῆσος τῆς Ἑλλάδος Ὅχι καὶ μακρὰ τῆς Σύρου Ἄν μ' ἀλλάξῃς ἓνα γράμμα, Βασιλέα ἐν τῷ ἄμα Θάναστῆς τῆς Ἡπείρου.

Ἐστὴν ὑπὸ Λάμπρου Μ. Στρούζα

380. Μεταγραμματισμός.

Βγάλε Δέλτα, βάλε βῆτα Καὶ θὰ ἰδῆς, ὦ φίλε λύτα, Ἀπὸ ἔνθος τι ὄρατον Μίαν Μοῦσαν τῶν ἀρχαίων

Ἐστὴν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Ν. Σταυράκη

381. Ἀναγραμματισμός.

Κάτοικος χώρας μακρυνῆς Ἄν ἀναγραμματίσῃς, Τόνομα νῆσου ὀνομαστῆς Εὐθὺς θὰ σχηματίσῃς.

Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Μαλλοῦσας Νικητοῦσας Ἑλλάδος

382. Κενυρμένους καὶ ἀντεστραμμένους Ρόμβους.

- 1.—Ἀκούσατε, φίλοι. 2.—Ὁ ῥήτωρ ἀγορεύει. 3.—Ἵψηλὰ ὄρη τὰ Ἱμαλάια. 4.—Μὴ πᾶσι ραδίως πιστεῦτε. 5.—Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι.

Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Νίνας Σελήνης

383. Ἐπιγραφή.

ΜΗ Δ Ε Σ Ε Ι Σ Υ Σ Ι Ν Ι Δ Ι Ε Μ Φ Ο Ρ Α Ν Ο Ν

Ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης.

Ἐστὴν ὑπὸ Βασ. Νικολαΐδου

384. Ἀκροστιχίς μετὰ Ποικίλης Ἀκροστιχίδος.

Τὰ μὲν ἀρχικὰ τῶν κάτωθι ζητούμενων λέξεων ἀποτελοῦν ἀθηναῖον στρατηγόν, τὸ δὲ πρῶτον τῆς πρώτης, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας καὶ οὕτω καθεξῆς, ἐπιθετὸν συνώνυμον τοῦ νέου:

- 1. Ρωμαῖος Αὐτοκράτωρ. 2. Πτηνὸν ἀρπακτικόν. 3. Μέρος τοῦ σκελετοῦ. 4. Ὁ πρῶτος ἀετοπόρος. 5. Ἀρχαῖον ὄνομα Ἑλλήνων. 6. Ἐπιθετὸν.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Πόθου τοῦ Ἑλληνομοῦ

385. Γεῖφος

Εἶδε ... κα οὐδ' ... κα κα θυμὸν ... κα κα

Ἐστὴν ὑπὸ Ἑλένης Χ. Νικολητοπούλου

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τῶν φύλλων 27 καὶ 28 270. Μενάνδρος (μὲν, Ἄνδρος). — 271. Κόδρος (ὄδρος) Ρόδος. — 272. Χῶμα-σῶμα. — 273. Ἀξίος-ἄξιος.

274. ΒΥΡΩΝ 275. ΣΑΜΟΣ ΑΡΕΤΗ ΑΡΗΣ ΣΤΟΜΑ ΜΗΝ ΙΧΝΟΣ ΟΣ ΗΛΙΟΣ Σ

276. ΟΡΑΤΙΟΣ-ΡΩΜΑΝΙΑ (Ὀρλεάνη, Ρώσσια, Ἀμστελδαμον, Τάβυγτος, Ἰνδία, Οἰδίπους, Σάμος.) — 277. Οἷος φίλος οἰκος ἄριστος. — 278. Ζῆτος ἢ προσφιλέως Διάπλασις (Ζῆ-τὸ ἢ πρὸς φιλί εἰς διὰ πλ-ας εἰς.) 279. Μελανοδοχοῖτον (μέλαν, ὄ, δοχοῖτον). — 280. Διάπλασις-διέθλασις. — 281. Μῆν-χῆν. — 282. Γελῶν-Γελῶν.

283. Π Δ Α Σ Μ Ο Σ Χ Α Α Ρ Α Χ Θ Ο Σ Π Α Ρ Ν Α Σ Σ Ο Σ 284. Πῆτζ (Καλλιόπη, Τλασία.) — 285. ΔΑΝΙΑ-τρα, ἄΑτις, ΝΙνεύ, ἸΟχάστη-ΑΣτυνάξ.) — 286. Δίδαξαι καὶ μάθηναι τὸ ἀμεινον. — 287. Ὁ λόγος εἶνε ἀργυρὸς καὶ ἡ οἰωπὴ χρυσός, (Ὁλφ γὼ-σὺ, νκί-ῆ-σ' γόφρ σ - καὶ εἰς ι - ο πῖ - γρ' εἰς ος.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἄινγμα. — Ἐκ τοῦ τρώγοντος ἐξῆλθε τροφή καὶ ἐκ τοῦ ἰσχυροῦ ἐξῆλθε γλυκύτης. — Ὁ λύων βραβεύθησεται. Λύσεις δεκταί ἐντός 15 ἡμερῶν ἀπὸ σήμερον. — Ἰσθμὸς Δεομὸς (ἡ διεύθυνσις μου: Antoine Fanis, Port-Said, Egypte). (Γ', 132)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ 35 ΦΥΛΛΟΥ [Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελίδα 305]

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Γ. Α. Καλαμάτης, Καλλιόχη Καλλιόχου.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΑΓΡΙΝΙΟΥ: Ἰουλίττα Α. Παναγοπούλου. ΜΥΤΩΝ: Ἀλέκος Α. Περικονάκης (34). ΠΑΤΡΩΝ: Μαρία Ν. Ἀργυροπούλου (34). ΣΠΑΡΤΗΣ: Ἰω. Φιλιπποπούλου (34). ΣΥΡΟΥ: Γεώργ. Ν. Παρθολοῦς, Γ. Π. Γιαννοκάκης (34).

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΑΔΕΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ: Κ. Ε. Χριστοφίδης (34), Α. Ανδάνης, Ἀθ. Βενιαμίνος (34), Ἑλένη Βλάσση, Γ. Μοάτσος (34), Γ. Α. Καπατζίης. ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Α. Σ. Σαλαμάκης (34), Κ. Μ. Κιούρης (34). ΚΑΙΡΩΝ: Μ. Η. Ρούλης (34). ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ: Σ. Ἀναστασιάδης (34), Ἑλένη Π. Ἀντωνιάδου, Κλ. Ν. Μανωλάτος, Ἀλεξάνδρα Κ. Λαυασή (34), Λαυάνη Κ. Λαυασή (34). ΟΔΥΣΣΟΥ: Μαρία Κλοῦβα. ΠΟΡΤ-ΣΑΪ: Ἄ. Ἰσθμὸς Δεομὸς (33), Στ. Σούκας. ΣΑΡΑΝΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ: Α. Α. Κόης. ΣΜΥΡΝΗΣ: Π. Ν. Παναγιώτης, Γαλιεῖα Παπαζογλου. ΧΙΟΥ: Πτ. Ἀσωνίδης, Μαρία Ε. Πλυνία.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τὸν εἰκόνατον ἄρθρον τὴν λύσιν τὰ ὄνομα ἐπιθετῶν εἰς τὴν Κληρονομία καὶ ἐκλήρωσθ' ἐν Ἀλεξάνδρεια ΔΗΜ. ΔΥΚΑΚΗΣ ὁ ὁποῖος καὶ ἐπιγράφη διὰ μίαν ἐπιγραφὴν. Πλεονάζουν λεπτὰ 10 διὰ τὸν προσεχῆ Διαγωνισμὸν. Οἱ ἀποστελλόμενοι ἀνεῖν δεκαεπίτην τὴν λύσιν δὲν ἀναφέρονται, οὔτε οἱ ἀποστελλόμενοι πεντάτην ἀνεῖν δεκαεπίτην. (Ἰαμματόσημον ὀθωμανικὸν 10 παρασῖσθοναμὲ μὲ 5 λεπτά ὅστε διὰ 10 λεπτά χρειάζεται γραμματόσημον 20 παρας.)

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879 - 1893) Τόμοι 14 (οἱ ἐξῆς: 4, 5, 6, 7, 11, 5, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23) πρὸς φρ. 1 ἕκαστος, καὶ ταχυδρομικῶς φρ. 1,10. Τόμοι 6 οἱ ἐξῆς: 1, 8, 9, 12, 14, 24, πρὸς φρ. 2,50 ἕκαστος. (Οἱ Τόμοι τῆς Α' Περιόδου 2ος, 3ος, 10ος καὶ 13ος ἐξηγητήθησαν.) ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1894 - 1909 Τόμοι 5: τῶν ἐτῶν 1894, 1895, 1896, 1897 καὶ 1898, ὧν ἕκαστος τιμᾶται: Ἄδετος φρ. 3 ταχυδρομικῶς 3,50. Χρυσὸς φρ. 6 ταχυδρομικῶς 6,50. Τόμοι 7: τῶν ἐτῶν 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904 καὶ 1905, ὧν ἕκαστος τιμᾶται: Ἄδετος φρ. 7 Χρυσόδετος φρ. 10. Τόμοι 4: τῶν ἐτῶν 1906, 1907, 1908 καὶ 1909, ὧν ἕκαστος τιμᾶται: Ἄδετος φρ. 8 Χρυσόδετος φρ. 10.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν ἐν τῇ χώρῃ ἡμῶν ὑπηρεσίαν καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

Table with subscription information: ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ, Ἐσωτερικοῦ, Ἐξωτερικοῦ, Ἐτησίαν, Ἐξαμήνιος, Τρίμηνος, Ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον, Ἰαρυφῆ τῶν 1879, Διευθυντὴς καὶ βκαοθη Νικόλαος Π. Παπαδοπούλος, Τιμὴ ἕκαστου φύλλου, Ἐσωτερικοῦ λ.π. 20, Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0,20, Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λ.π. 25 (φρ. 0,25), Γραφεῖον ἐν Ἀθῆναις, Ὁδὸς Ἐδριπιδίου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρθάνειον, Ἐτος 32ον, Ἀριθ. 38

[Ὁ παλαιὸς συνεργάτης τῆς «Διαπλάσεως» Φάκ κατεσκεύασε διὰ τὰ παιδάκια τοῦ ἓνα τέλειον κουκλόσπιτον. Ἡ κατωτέρω περιγραφή, συνοδευομένη καὶ ἀπὸ δύο φωτογραφίας, μολὶς εἰμπορεῖ νὰ σᾶς δώσῃ κάποιαν ἰδέαν περὶ τοῦ θαυμαστοῦ αὐτοῦ ἔργου τῆς δεξιότητος, τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς πατρικῆς στοργῆς. — Σ.τ.Δ.]

ΤΟ ΚΟΥΚΛΟΣΠΙΤΟ ΜΟΥ

Ἀγαπητῆ μου «Διάπλασις», Ὁ πατέρας μου εἶπε πρὸ ἡμερῶν, ὅτι θὰ ἠγχαριστήσομαι νὰ ἐδημοσιεύσῃς τὴν εἰκόνα τοῦ κουκλόσπιτου μου, καὶ νὰ συνδύσῃς τὴν εἰκόνα τοῦ με ὀλίγα λόγια.

Ἦθελες νὰ τὰ γράψῃς σύ, ἤθελε νὰ τὰ γράψῃς ἐκεῖνος, ὡς παλαιὸς συνεργάτης σου, δὲν γνωρίζω ἐγὼ ὅμως ἐσκέφθην ὅτι τὸ καλλίτερον ποῦ θὰ ἐγράφετο διὰ τὸ περιήρημα αὐτὸ σπιτί, ποῦ εἶνε τὸ καμᾶρι τὸ δικόν μου καὶ τῶν κουκλῶν μου, θὰ ἦτο νὰ σοῦ περιέγραφα τὰς ἐντυπώσεις μου ἀπὸ τὴν κατασκευὴν του.

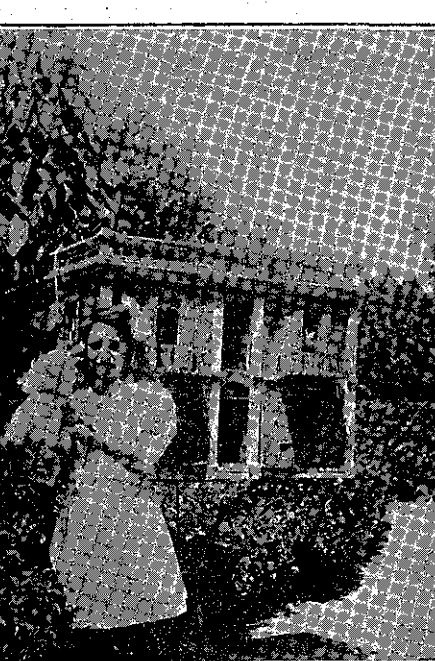
Ἦτο πανηγύρι κάθε πρωί, πρὸ ἐνάμιου ἔτος, ἅμα ξυπνούσαμεν ἐγὼ καὶ ὁ ἀδελφός μου· καὶ ἐβλέπαμεν τὴν πρόσοδον τῆς οἰκοδομῆς. Γιατί θὰ γνωρίζῃς, ἢ θὰ ἔμαθες, ὅτι τοῦ κουκλόσπιτου αὐτοῦ καὶ σχεδιαστῆς καὶ μηχανικῆς καὶ πρωτομάστορος καὶ ἐργάτης ἦτον ὁ ἴδιος ὁ πατέρας, καὶ μόνον εἰς τὴν διακόσμησιν ὅπου ἐχρειάζετο ἰδιαιτέρως λεπτότης, ἔβαλε χέρι καὶ ἡ μητέρα ὡς βοηθὸς καὶ συνεργάτης. Ξεύρεις δά, ἡμεῖς αἱ γυναῖκες ἔχομε περισσότερον γούστο.

Τὸ σπιτί αὐτὸ δὲν ἔγινεν οὔτε με πέτρες, οὔτε με χῶμα καὶ λάσπη· εἶνε ξύλινος σκελετὸς με τοίχους ἀπὸ καρτόνι. Τὶ περᾶζει ὅμως! εἶνε τόσο ὠραῖο, προπαντὸς ὁ ἐσωτερικὸς διάκοσμός του, ὥστε νὰ εἶνε ἡ ὑπερηφάνεια καὶ ἡ δόξα τῶν κουκλῶν μου.

Ἦτο πανηγύρι κάθε πρωί, πρὸ ἐνάμιου ἔτος, ἅμα ξυπνούσαμεν ἐγὼ καὶ ὁ ἀδελφός μου· καὶ ἐβλέπαμεν τὴν πρόσοδον τῆς οἰκοδομῆς. Γιατί θὰ γνωρίζῃς, ἢ θὰ ἔμαθες, ὅτι τοῦ κουκλόσπιτου αὐτοῦ καὶ σχεδιαστῆς καὶ μηχανικῆς καὶ πρωτομάστορος καὶ ἐργάτης ἦτον ὁ ἴδιος ὁ πατέρας, καὶ μόνον εἰς τὴν διακόσμησιν ὅπου ἐχρειάζετο ἰδιαιτέρως λεπτότης, ἔβαλε χέρι καὶ ἡ μητέρα ὡς βοηθὸς καὶ συνεργάτης. Ξεύρεις δά, ἡμεῖς αἱ γυναῖκες ἔχομε περισσότερον γούστο.

Τὸ σπιτί αὐτὸ δὲν ἔγινεν οὔτε με πέτρες, οὔτε με χῶμα καὶ λάσπη· εἶνε ξύλινος σκελετὸς με τοίχους ἀπὸ καρτόνι. Τὶ περᾶζει ὅμως! εἶνε τόσο ὠραῖο, προπαντὸς ὁ ἐσωτερικὸς διάκοσμός του, ὥστε νὰ εἶνε ἡ ὑπερηφάνεια καὶ ἡ δόξα τῶν κουκλῶν μου.

Τὸ βλέπεις πῶς εἶνε ἐξωτερικῶς μετὰ τὰ μπαλκόνια του, μετὰ τὰ παράθυρα, ποῦ ἀνοιγοκλείδωνται ὅλα καὶ στυλώνονται, μετὰ τὴν θύραν τῆς εἰσόδου μεγαλοπρεπῆ, μετὰ τὰ σιδηρὰ φατνώματα, μετὰ τοὺς μπρούζους τῆς, ὅλα ἐν τάξει. Καὶ περιτρέχει τὴν στέγην γείσον καλλιτεχνικὸν μετὰ κάγκελα καὶ εἰς τὸ μέσον κοντὸς μετὰ τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν, διότι κ' ἐγὼ ὅπως καὶ ἡ κουκλὴς μου κουκλώμεθα ὅτι εἰμεθα Ἑλληνίδες καὶ τὸ δεῖχνομεν!

Φωτογραφία Ἀγγέλου Ἀθηνεῖου

Τὸ ἐξωτερικὸν τοῦ Κουκλόσπιτου.

Σοῦ εἶπα ὅτι τὸ ἐσωτερικὸν εἶνε τὸ ὠραῖον, ταπετσαρισμένον μετὰ ὠραῖα χαρτιά, μετὰ μαρμαροκονία. Διὰ νὰ τὰ ἰδῆς, δὲν ἔχω παρὰ νὰ σηκώσω τὴν πρόσοψιν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν γίνεται εἰς τὰ ἀληθινὰ σπιτία, διότι ἐκεῖ δύνασαι καὶ εἰσερθεῖσαι, ἐνῶ στὸ ἰδικόν μου... τέτοιου εἶδους ἀστεία δὲν ἐπιτρέπονται! Λοιπὸν, ἐδῶ βλέπεις, κυρία Διάπλασις, ὅπως θὰ ἔλεγε καὶ τὸ πανόραμα,

ἓνα σπιτί μετὰ δύο μπαλκόνια. Ὁραία εἶσοδος μετὰ τὴν ἀριστοτεχνικὴν σκάλαν τῆς, στρωμένην μετὰ χαλί βελούδιον, μετὰ τὴν κρεμάστραν χρυσοῦν μετὰ καθρέπτην, μετὰ τὰς ὠραῖας κουρτίνας, μετὰ τὸ κλουβὶ μετὰ τὸ καναρίνι, μετὰ τὸ μεγάλο παράθυρον εἰς τὸ βάθος μετὰ τὰς γαστροὺς, χωρίζει τὸ ὅλο σπιτικὸν εἰς δύο τέρηματα. Εἰς τὸ κάτω πάτωμα, δεξιὰ εἶνε ἡ τραπεζαρία καὶ ἀριστερὰ τὸ μαγειρεῖον καὶ εἰς τὸ βάθος τοῦ μαγειρείου ἓνα ἄλλο μικρὸν μέρος, τὸ ὅπου φαίνεται ὅτι ἔπρεπε νὰ ὑπάρχῃ καὶ τὸ ὅπου εἶναι ἔχον καὶ ὅλα τὰ σπιτία...

Τοῦ μαγειρείου δὲν τοῦ λείπει τίποτε, καὶ τὰ πλακάκια του κατὰ καὶ ἡ ἀγγλικὴ κουζίνα, καὶ ἡ πινακωτή, καὶ ὁ νεροχύτης, καὶ ἡ ἀντλία, καὶ τὸ φανάρι τοῦ κρέατος, καὶ ὅλα.

Ἡ τραπεζαρία δὲν ἔχει ὀλην τὴν ἐπιπλώσιν τῆς, διότι δὲν ἦτον καὶ τόσο στερεὰ τὰ ἐπιπλά καὶ ἡ κουκλὴς μου ἔχον τὸ ἐλάττωμα νὰ εἶνε ὀλίγον ἀπροσεκτικῆς. Εἰς τὸ ἐπάνω εἶνε ἡ κρεβατοκοιλίαν καὶ τὸ σάλονι, μετὰ ὠραῖα παραπετάσματα κόνκινα βελουδένια, μετὰ τὰς καρεγιλίτσες καπιτονέ, μετὰ τὸν καναπέ καὶ τὸ μπραχιόλι. Καὶ ἡ κρεβατοκοιλίαν μετὰ τὸ ξύλινο κρεβάτι καὶ τὸ καμμό, καὶ τὴν ντουλάπα, καὶ τὸ λαβοράνιο, καὶ ὅλα τέλος ὅσα χρειάζεται ἡ τουαλέτα τῆς κουκλῆς μου.

Ἐκεῖνος ὅμως ποῦ εἶνε τὸ ὠραϊότερον, ποῦ κάνει ἐντύπωσιν, εἶνε ὅτι ὅλο αὐτὸ τὸ μεγαλοπρεπὲς οἰκοδόμημα φωτίζεται δι' ἡλεκτρικοῦ φωτός!

Ὁ πατέρας παρήγγειλεν ἐπιτήδεος τὰ μικρὰ αὐτὰ λαμπάκια καὶ ἔκανε τὴν ἐγκατάστασιν, ὥστε μετὰ μίαν φῆς ἀνάπτουν ταυτοχρόνως ὅλα τὰ φῶτα ἀπὸ τὸ ρεῦμα τῆς πόλεως.